РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

2 март 2010 година *

По дело T-70/05

Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, установено в Атина (Гърция), за което се явява адв. N. Korogiannakis, avocat,

жалбоподател,

срещу

Европейска агенция за морска безопасност (ЕАМБ), за която се явяват г-н W. de Ruiter и г-н J. Menze, в качеството на представители, подпомагани от адв. J. Stuyck, avocat,

ответник,

с предмет искане за отмяна на решенията на ЕАМБ, с които не са избрани подадените от жалбоподателя оферти в рамките на процедури за възлагане на обществени поръчки ЕАМБ C-1/01/04 относно обществена поръчка, озаглавена

* Език на производството: английски.

„Валидиране SafeSeaNet и бъдещо развитие“, и ЕАМБ C-2/06/04 относно обществена поръчка, озаглавена „Спецификация и разработване на база данни, мрежа и система за управление във връзка с морските произшествия“, и посочените обществени поръчки са възложени на други оференти,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н J. Azizi, председател, г-жа E. Cremona (докладчик) и г-н S. Frimodt Nielsen, съдии,

секретар: г-жа C. Kantza, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 20 януари 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

1 Европейската агенция за морска безопасност (ЕАМБ) е създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 година (ОВ L 208, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 9, стр. 152). Нейната задача е да осигури високо, еднакво и ефикасно равнище на

морска безопасност и предотвратяване на замърсяване, причинено от кораби в рамките на Европейския съюз.

2 Съгласно член 5, параграф 1 от този регламент ЕАМБ е орган на Общността, който притежава юридическа правосубектност.

3 Член 8 от Регламент № 1406/2002 гласи:

„1. Договорната отговорност на [ЕАМБ] се регулира от правото, приложимо по отношение на съответния договор.

2. Съдът на Европейските общности е компетентен да се произнася по силата на арбитражна клауза, съдържаща се в договор, сключен от [ЕАМБ].

3. В случаите на [извъндоговорна] отговорност [ЕАМБ], в съответствие с основните принципи, които са общи за правото на държавите членки [поправя] вредите, причинени от нейните отдели или от нейните служители при изпълнение на техните задължения.

4. Съдът на Европейските общности е компетентен да се произнася по спорове, свързани с обезщетение за вреди по параграф 3.

5. Личната отговорност на служителите към [ЕАМБ] се регулира от разпоредбите, определени в Правилника за длъжностните лица на Европейските общности или условията за работа, които са приложими по отношение на тях.“

4 Член 185, параграф 1 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198, наричан по-нататък „Финансовият регламент“), предвижда:

„Комисията приема рамков финансов регламент за органите, създадени от Общностите, които са юридически лица и на практика получават безвъзмездни средства за сметка на бюджета. Финансовите правила за тези органи не могат да се отклоняват от рамковия регламент, освен когато това се налага поради техните специфични потребности за дейността и с предварителното съгласие на Комисията.“

5 Член 74 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 185 от Финансовия регламент (ОВ L 357, стр. 72; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 74) в редакцията му, приложима към момента на настъпване на фактите, гласи:

„По отношение на обществените поръчки се прилагат разпоредбите на Общия финансов регламент и подробните правила за неговото прилагане.“

6 Тази разпоредба е възпроизведена в член 74 от Финансовия регламент на ЕАМБ, приет от нейния управителен съвет на 3 юли 2003 г.

7 Поради това възлагането на обществени поръчки за услуги от органите, посочени в член 185 от Финансовия регламент, се урежда от разпоредбите на дял V, първа част от Финансовия регламент, както и от разпоредбите на Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Финансовия регламент (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3, наричан по-нататък „Правилата за прилагане“). Тези разпоредби се основават на директивите в тази област, по-конкретно, що се отнася до обществените поръчки за услуги, на Директива 92/50 ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50), с измененията в нея.

8 Съгласно член 89, параграф 1 от Финансовия регламент:

„Всички обществени поръчки, финансирани изцяло или частично от бюджета, се съобразяват с принципите на прозрачност, пропорционалност, равно третиране и недопускане на дискриминация.“

9 Член 97 от Финансовия регламент в редакцията му, приложима към момента на настъпване на фактите, гласи:

„1. Критериите за подбор, по които се оценява потенциалът на кандидатите или оферентите, както и критериите за възлагане на поръчки, по които се оценява съдържанието на офертите, се определят предварително и се излагат в поканата за участие в […] процедура [за възлагане].

2. Обществените поръчки могат да се възлагат чрез автоматично определяне на изпълнителя или чрез възлагане на изпълнителя, предложил икономически най-изгодна оферта.“

10 В това отношение член 138 от Правилата за прилагане в редакцията му, приложима към момента на настъпване на фактите, пояснява:

„[…]

2. Икономически най-изгодна е офертата, която предлага най-добро съотношение между цена и качество, като взема предвид оправдани от предмета на поръчката критерии като например посочена цена, технически предимства, естетически и функционални характеристики, екологични характеристики, текущи разходи, рентабилност, срокове на изпълнение или доставка, следпродажбено обслужване и техническа помощ.

3. В обявлението за поръчка или в [спецификацията] възложителят посочва каква относителна тежест ще притежава всеки отделен критерий за определяне на икономически най-изгодната оферта.

Относителната тежест на цената спрямо останалите критерии не бива да води до неутрализиране на цената при избора на изпълнител.

Ако, по изключение, претеглянето е технически невъзможно, особено с оглед на предмета на поръчката, възложителят само подрежда в низходящ ред по важност приложимите критерии.“

11 Член 98 от Финансовия регламент предвижда:

„1. С условията за внасяне на оферти се гарантира, че има действителна конкуренция, и че съдържанието на офертите остава поверително до едновременното отваряне на всички оферти.

[…]

3. С изключение на договорите за обществени поръчки за малки по размер суми […], заявленията и офертите се отварят от комисия по отваряне на офертите, назначена за тази цел. Всички оферти или заявления, които са обявени от комисията като неотговарящи на посочените условия, се отхвърлят.

4. Всички заявления или оферти, които са обявени от комисията като отговарящи на посочените условия, се оценяват въз основа на критериите за подбор и възлагане, предвидени в […] поканата за участие в процедура [за] възлагане, от комисия, назначена за тази цел с оглед да се излезе с предложение на кого да се възложи поръчката.“

12 В редакцията си, приложима към момента на настъпване на фактите, член 143, параграф 2 от Правилата за прилагане предвижда:

„Оферентите могат да представят оферти:

а) по пощата, като за целта в [поканата за участие в процедурата за възлагане] се определя крайният срок за подаване по пощата с препоръчано писмо, чието спазване се доказва с пощенското клеймо; или

б) чрез [подаване] лично в институцията от оферента или негов представител, включително по куриерска поща; за тази цел в [поканата за участие в процедурата за възлагане] се посочва освен информацията по член 130, параграф 2, буква а) и отделът, в който се представят офертите срещу разписка с подпис и дата.“

13 Член 100, параграф 2 от Финансовия регламент гласи:

„Възложителят уведомява всички кандидати или оференти, чиито заявления или оферти са били отхвърлени, за основанията, поради които е взето решението, както и всички оференти, чиито оферти отговарят на условията за допускане, и които подават писмено запитване за характеристиките и сравнителните предимства на спечелилата оферта и името на оферента, на когото се възлага поръчката.

Въпреки това, не е необходимо да се оповестяват определени подробности, когато оповестяването би попречило на прилагането на закона, би било в разрез с обществения интерес, би увредило законните стопански интереси на публични или частни предприятия или би нарушило лоялната конкуренция между тези предприятия.“

14 В това отношение член 149 от Правилата за прилагане в редакцията му, приложима към момента на настъпване на фактите пояснява:

„1. Възложителите информират във възможно най-кратък срок кандидатите и оферентите за взетите решения във връзка с възлагането на обществена поръчка, включително за основанията за евентуално решение да не се възлага поръчка, за която е проведена […] процедура [за възлагане], или процедурата да се започне отначало.

2. В срок от не повече от 15 календарни дни след датата на получаване на писмена молба, възложителят съобщава информацията по член 100, параграф 2 от Финансовия регламент."

Обстоятелства, предхождащи спора

15 Жалбоподателят Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE е дружество, учредено по гръцкото право, което упражнява дейност в областта на информационните технологии и комуникациите.

16 Настоящото дело се отнася до две обществени поръчки, съответно във връзка с „[в]алидиране[то] SafeSeaNet и бъдещо[то] развитие", под номер ЕАМБ C-1/01/04—2004 (наричана по-нататък „обществена поръчка C-1/01/04"), и със „[с]пецификация[та] и разработване[то] на база данни, мрежа и система за управление във връзка с морските произшествия (информационна платформа за морските произшествия", под номер ЕАМБ C-2/06/04 (наричана по нататък „обществена поръчка C-2/06/04").

1. *Процедура за възлагане на обществена поръчка ЕАМБ C-1/01/04*

17 С обявление за обществена поръчка от 1 юли 2004 г., публикувано в притурката към *Официален вестник на Европейския съюз* (OB S 126, 2004 г.), ЕАМБ открива процедура за възлагане на обществена поръчка C-1/01/04. Срокът, определен за представяне на офертите, е 9 август 2004 г.

18 Текстът на точка 13 от спецификацията, озаглавена „Критерии за възлагане на обществената поръчка", е следният:

„Обществената поръчка се възлага на оферента, предложил икономически най-изгодната оферта, която се преценява въз основа на следните критерии:

а) Критерии за техническа оценка по реда на относителната им тежест, изразена в процентно съотношение:

1. Методология, предложена за проекта — в която се включват подробните предложения относно начина на изпълнение на проекта, както и ключовите етапи и услугите, които следва да се предоставят (определени в точка 3 [от спецификацията]) (40 %).

2. Разбиране на предвидените в спецификацията условия и кратко представяне, свидетелстващо за посоченото разбиране (20 %).

3. Качество на оперативните услуги (Helpdesk) (10 %)

б) Обща цена (30 %)

При възлагането на обществената поръчка се вземат предвид само офертите, които са получили общ резултат от най-малко 70 % и най-малко 60 % за всеки критерий“.

19 В точка 3 от спецификацията, озаглавена „Доклади и документи, които следва да се представят“, е предвидено относно първия от тези три критерия за възлагане, че офертата следва да включва подробна информация относно плана за прилагане на проекта (project implementation structure), всеки работен пакет (work package), който трябва ясно да бъде определен, и че този план за прилагане на проекта трябва да съдържа (поне) следните показатели: хоризонталните дейности (точка 3.1); описанието на екипа за управление на проекта и на отговорностите (точка 3.2); контрола за качество (точка 3.3); услугите във връзка с управлението на проекта (deliverables on project management level) (точка 3.4) и описанието на работните пакети и на техните отношения (work package description and relations) (точка 3.5), както и на друга относима информация относно представянето на доклади (точка 3.6).

20 На 1 юли 2004 г. поканата за представяне на оферти и спецификацията са изпратени на жалбоподателя.

21 Жалбоподателят поддържа, че с факс от 31 юли 2004 г. е изпратил на ЕАМБ искане за допълнителна информация. Той повторно отправя това искане с факс от 1 август 2004 г.

22 С електронно писмо от 2 август 2004 г. ЕАМБ уведомява жалбоподателя, че полученият факс от 1 август 2004 г., съдържащ посоченото искане за информация, е

непълен и го приканва отново да изпрати въпросите си с електронно писмо, което жалбоподателят прави в същия ден. В това писмо жалбоподателят потвърждава, че е опитал да изпрати посочения факс на 31 юли 2004 г. и отново на 1 август 2004 г., но вероятно е имало проблем с изпращането по факса. Ето защо той е изразил желание искането му да бъде разгледано, тъй като крайният срок за представянето му е изтекъл в неработен ден, а именно събота, 31 юли 2004 г.

23 С електронно писмо от 3 август 2004 г. ЕАМБ уведомява жалбоподателя, че няма да отговори на въпросите му предвид закъснялото им представяне съгласно точка 8 от поканата за представяне на оферти. С електронно писмо от същия ден жалбоподателят подчертава още веднъж, че в посочените дни безуспешно се е опитвал да изпрати въпросното искане за сведения и че във всеки случай изтичащият на 31 юли 2004 г. краен срок за представяне на въпросите е трябвало да бъде продължен до първия следващ работен ден, а именно понеделник, 2 август 2004 г.

24 На 9 август 2004 г. жалбоподателят представя оферта в процедурата за възлагане на обществена поръчка.

25 С писмо от 6 декември 2004 г. ЕАМБ го уведомява, че офертата му не е избрана, тъй като съотношението качество/цена е било по-ниско от това на офертата на спечелилия оферент.

26 С факс от 7 декември 2004 г. жалбоподателят иска от ЕАМБ да му съобщи името на спечелилия оферент, характеристиките и относителните предимства, както и оценките, дадени на неговата оферта и на офертата на спечелилия оферент за всеки критерий за възлагане, копие от доклада на комисията по оценяване, както и сравнението между неговата финансова оферта и тази на спечелилия оферент.

27 С писмо от 16 декември 2004 г., което жалбоподателят твърди, че е получил едва на 7 януари 2005 г., ЕАМБ му съобщава оценките, получени по всеки критерий

за възлагане от неговата оферта, както и общата оценка на спечелилата оферта. Относно характеристиките на последната ЕАМБ уточнява следното:

„Ясен подход по отношение на методологията, приложима за управлението на цялостния проект. Описанието на задачите е реалистично (и добре допълнено с таблици, посочващи предоставяните труд и ресурси; диаграма на Гант и разпределение на задачите); предложеният брой човекодни е достатъчен; услугите, които следва да се предоставят са определени по вид задача („deliverables have been assigned per type of task“); добро разбиране на проекта и добър подход към плана за управление; предложеното споразумение за нивото на обслужване („Service Level Agreement“) съответства на изискванията на проекта“.

28 На 5 януари 2005 г. жалбоподателят изпраща факс на ЕАМБ, в който посочва, че не е уведомен в предвидените от Финансовия регламент срокове за резултата от процедурите за възлагане на двете обществени поръчки. Оплакването му се отнася и до обстоятелството, че ЕАМБ е подписала договори със спечелилите оференти и е публикувала тази информация в Официален вестник.

29 На 7 януари 2005 г. ЕАМБ отговаря с писмо и факс, като прилага копие от писмото си от 16 декември 2004 г.

30 С факс от 18 януари 2005 г. жалбоподателят подчертава закъснението, с което е получил писмото на ЕАМБ от 16 декември 2004 г. Освен това жалбоподателят отправя упрек към ЕАМБ, че е нарушила Финансовия регламент, доколкото не е отговорила в срок на искането му за информация, не е съобщила името на спечелилия оферент, размера на финансовата му оферта, нито техническата оценка на тази оферта в сравнение с неговата, както и че е подписала договора. Наред с това жалбоподателят твърди, че посочването, направено от ЕАМБ в писмото ѝ от 16 януари 2004 г., на оценката, която е дадена на офертата му от комисията по оценяване за всеки един от критериите за възлагане, не е било подробно и не

е съдържало обосновка на решението на ЕАМБ. Накрая, жалбоподателят иска редица разяснения относно преценката на комисията по оценяване.

31 С факс от 9 февруари 2005 г. ЕАМБ отговаря на жалбоподателя, като му съобщава името на спечелилия оферент и като посочва, че жалбоподателят вече е получил резултата от оценката на офертата му и че по-подробна информация като финансови и търговски сведения относно спечелилия оферент биха увредили легитимните интереси на последния, поради което не биха могли да бъдат оповестявани.

2. *Процедура за възлагане на обществена поръчка ЕАМБ С-2/06/04*

32 С обявление за обществена поръчка от 3 юли 2004 г., публикувано в притурката към *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ S 128, 2004 г.), ЕАМБ открива процедура за възлагане на обществена поръчка С-2/06/04. Срокът, определен за представяне на офертите, е 9 август 2004 г.

33 Текстът на точка 13 от спецификацията, озаглавена „Критерии за възлагане на обществената поръчка“, е следният:

„Обществената поръчка се възлага на оферента, предложил икономически най изгодната оферта, която се преценява въз основа на следните критерии, според относителната им тежест, изразена в процентно съотношение:

а) Критерии за техническа оценка: общо 70 %

Критерии за техническа оценка по реда на относителната им тежест:

— предложена методология — тя трябва да съдържа подробни предложения относно начина на успешно изпълнение на всички задачи, както и отговарящите лица (конкретни лица), включително ключовите етапи и услугите, които следва да се предоставят (40 %),

— разбиране на предвидените в спецификацията условия и кратко представяне, свидетелстващо за посоченото разбиране, и предходен опит в извършването на подобна дейност (20 %),

— качество на предложените инструменти, програми и модули (10 %).

б) Обща цена: (30 %)

При възлагането на обществената поръчка се вземат предвид само офертите, които са получили общ резултат от най-малко 70 % и най-малко 60 % за всеки критерий.“

34 На 9 юли 2004 г. поканата за представяне на оферти и спецификацията са изпратени на жалбоподателя.

35 С електронно писмо от 26 юли 2004 г., изпратено до всички предприятия, проявили интерес към обществената поръчка, отговарящото за проекта на ЕАМБ лице предоставя определена допълнителна информация относно въпросната обществена поръчка.

36 Както бе посочено в точка 21 по-горе, жалбоподателят поддържа, че с факс от 31 юли 2004 г. е изпратил искане за допълнителна информация и за тази обществена поръчка. Той повторно отправя това искане на 1 август 2004 г.

37 На 2 август 2004 г. ЕАМБ получава посоченото искане за информация с електронно писмо. В това писмо жалбоподателят потвърждава, че е опитал да изпрати приложените документи на 31 юли 2004 г. и отново на 1 август 2004 г., но е имало проблем с изпращането по факса. Така той е изразил желание приложените искания да бъдат разгледани, тъй като крайният срок за представянето им е изтекъл в неработен ден, а именно събота, 31 юли 2004 г.

38 С електронно писмо от 3 август 2004 г. в отговор на исканията за разяснения по някои точки от спецификацията ЕАМБ изпраща на жалбоподателя и на другите заинтересовани предприятия допълнителна информация относно обществена поръчка C-2/06/04.

39 На 5 август 2004 г. ЕАМБ уведомява жалбоподателя, че няма да отговори на въпросите му предвид закъснялото им представяне съгласно точка 8 от поканата за представяне на оферти.

40 На 9 август 2004 г. жалбоподателят представя оферта в процедурата за възлагане на обществена поръчка C-2/06/04.

41 На 25 август 2004 г. комисията по отваряне на офертите — състояща се от четири лица и назначена от ЕАМБ на 16 юли 2004 г. — отваря офертите, като отбелязва по-конкретно, че е необходимо изпращането на офертата, която е представена от дружество SSPA Sweden AB (наричано по-нататък „SSPA“) и е получена на 10 август 2004 г., а именно един ден след изтичане на срока за представяне на офертите, да бъде потвърдено писмено, тъй като върху плика, с който е изпратена, изобщо липсва пощенско клеймо.

42 На 26 август 2004 г. председателят на комисията по отваряне на офертите съставя писмо до SSPA, като отправя искане до него да представи доказателство, че изпращането на офертата е съобразено както с определения срок, така и с условията, уточнени в поканата за представяне на оферти.

43 На 21 септември 2004 г., при разглеждането на представените от SSPA документи, комисията по отваряне на офертите решава да допусне до участие представената от това дружество оферта.

44 С писмо от 30 ноември 2004 г., което жалбоподателят твърди, че е получил едва на 13 декември 2004 г., ЕАМБ го уведомява, че офертата му не е избрана, тъй като съотношението качество/цена е било по-ниско от това на офертата на спечелилия оферент.

45 На 7 декември 2004 г. жалбоподателят изпраща факс до ЕАМБ, посочващ като предмет обществена поръчка C-1/01/04, в който отправя искане до ЕАМБ по-конкретно да го уведоми за приемането или отхвърлянето на офертата му за обществена поръчка C-2/06/04 и да му изпрати същата информация, като поисканата за първата обществена поръчка.

46 С факс от 5 януари 2005 г. жалбоподателят посочва на ЕАМБ, че не е получил в предвидения от Финансовия регламент срок информация за резултата от процедурите за възлагане на двете обществени поръчки. Оплакването му се отнася

и до обстоятелството, че ЕАМБ е подписала договори със спечелилите оференти и е публикувала тази информация в Официален вестник.

47 ЕАМБ отговаря с писмо от 6 януари 2005 г., изпратено и по факс на 7 януари 2005 г., като съобщава оценките, дадени на офертата на жалбоподателя, както и общата оценка на спечелилата оферта, и изпраща копие от обявлението за възлагане на обществената поръчка, публикувано в Официален вестник, в което се посочва името на спечелилия оферент. Относно характеристиките на офертата на спечелилия оферент ЕАМБ посочва следното:

„Офертата на спечелилия оферент показва изискваната компетентност и е представена като добре обмислено предложение. Задачите и ролята на ръководителя на проекта са разумно описани. Ръководителят на екипа ръководи екип с голям опит, придобит в предходни проекти, съответстващи напълно на проекта, който е предмет на обществената поръчка. Показано е много добро разбиране на проекта. Предложените инструменти вече са използвани успешно и са съвместими с ИТ рамката на ЕАМБ."

48 В отговор на последното писмо жалбоподателят изпраща на 18 януари 2005 г. факс до ЕАМБ, в който ѝ отправя упрек, че е нарушила Финансовия регламент, тъй като не е отговорила в предвидения срок на искането му за информация, не е съобщила името на спечелилия оферент, размера на финансовата му оферта, нито техническата оценка на тази оферта в сравнение с неговата, както и че е подписала договора. Накрая, жалбоподателят иска редица разяснения относно преценката на комисията по оценяване.

49 ЕАМБ отговаря на жалбоподателя с писмо от 9 февруари 2005 г., като му посочва, че вече е разполагал с относимата информация и че по-подробна информация като определени финансови и търговски сведения относно спечелилия оферент биха увредили легитимните интереси на последния, поради което не биха могли да бъдат оповестявани.

Производство и искания на страните

50 На 14 февруари 2005 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

51 По доклад на съдията докладчик Общият съд (трети състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните му действия, предвидени в член 64 от неговия Процедурен правилник, приканва страните да представят определени документи, а ЕАМБ да отговори писмено на един въпрос. Страните изпълняват тези искания в определения срок.

52 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 20 януари 2009 г.

53 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решенията на ЕАМБ, с които не са избрани неговите оферти и обществените поръчки са възложени на спечелилите оференти,

— да отмени всички последващи решения на ЕАМБ относно разглежданите обществени поръчки,

— да осъди ЕАМБ да заплати съдебните разноски дори в случай на отхвърляне на искането.

54 ЕАМБ моли Общия съд:

— да обяви жалбата за недопустима или при условията на евентуалност да я отхвърли като неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По допустимостта

55 Без формално да направи възражение за недопустимост, ЕАМБ се позовава на липсата на две процесуални предпоставки, изведена съответно от липсата на компетентност на Общия съд да се произнесе по жалба, подадена на основание член 230 ЕО срещу акт на ЕАМБ и от формалната нередовност на жалбата. Общият съд ще разгледа най-напред първото възражение за процесуална недопустимост.

1. *Относно компетентността на Общия съд да се произнесе по жалба, подадена на основание член 230 ЕО срещу акт на ЕАМБ*

Доводи на страните

56 ЕАМБ твърди, че поради самия ѝ статут нейните актове не подлежат на обжалване на основание член 230 ЕО. Тъй като този член изобщо не посочва изрично или мълчаливо актове на агенции и органи на Съюза, различни от споменатите в същия член институции, Общият съд не може да упражнява контрол за законосъобразност на тези актове. Според ЕАМБ в случая не е приложимо Решение на Съда

от 23 април 1986 г. по дело Les Verts/Парламент, известно като „Les Verts“ (294/83, Recueil, стр. 1339), като се има предвид, че то се отнася до съдебния контрол на решение на институция, а не на агенция.

57 Като предвиждал, че само Съдът е компетентен да разглежда спорове относно договорната и извъндоговорната отговорност на ЕАМБ, член 8 от Регламент № 1406/2002 потвърждавал, à contrario, че нито Общият съд, нито Съдът са компетентни да упражняват контрол за законосъобразност на нейните актове. Освен това, като се има предвид, че тази разпоредба посочва само Съда, от това можело да се направи извод, че ако някой съд е компетентен да се произнесе, то това трябвало да бъде Съдът, а не Общият съд.

58 При това недопустимостта на жалба за отмяна на решение, прието от агенция, била потвърдена от Решение на Съда от 15 март 2005 г. по дело Испания/Евроюст C-160/03, Recueil, стр. I-2077, точки 35—37 и 40), както и от Определение на Общия съд от 8 юни 1998 г. по дело Keeling/СХВП (T-148/97, Recueil, стр. II-2217).

59 Като се има предвид, че това решение и това определение въвеждат двоен критерий, за да определят прилагането на член 230 ЕО — а именно упоменаването на органа в посочения член и липсата на ефективен съдебен контрол — това означавало, че трябва да бъдат изпълнени двете условия, а в случая ЕАМБ не отговаряла на първото условие, доколкото не е упомената в член 230 ЕО. Освен това, дори всяко от условията да беше достатъчно само по себе си, второто условие нямало да бъде изпълнено, доколкото член 8 от Регламент № 1406/2002 всъщност предвижда съдебен контрол, като обаче ограничава обхвата му до споровете относно договорната и извъндоговорната отговорност на ЕАМБ.

60 Жалбоподателят оспорва това възражение за процесуална недопустимост.

Съображения на Общия съд

61 В началото следва да се посочи, че създадените въз основа на вторичното право агенции като ЕАМБ не фигурират сред институциите, изброени в член 230, първа алинея ЕО.

62 Следва да се отбележи също, че член 8 от Регламент № 1406/2002 предвижда, че Съдът е компетентен да се произнася по спорове, свързани с поправяне на вреди в областта на извъндоговорната отговорност на ЕАМБ, както и да се произнася по силата на арбитражна клауза, евентуално съдържаща се в договор, сключен от ЕАМБ. Напротив, този регламент не предвижда компетентност на Съда да се произнася по жалби за отмяна на другите решения, приети от ЕАМБ.

63 Тези съображения обаче допускат възможността Общият съд да упражнява контрол за законосъобразност върху актовете на ЕАМБ, които не са посочени в член 8 от Регламент № 1406/2002.

64 Всъщност, както посочва Общият съд в решението си от 8 октомври 2008 г. по дело Sogelma/EAB (T-411/06, Сборник, стр. II-2771, точка 36), като се позовава на Решение по дело Les Verts, точка 56 по-горе, Европейската общност е правна общност и Договорът установява цялостна система от способи за защита и процедури, предназначена да предостави на Съда контрола за законосъобразност върху актовете на институциите. Системата съгласно Договора е свързана с възможността за пряко обжалване на всички разпоредби, приети от институциите и имащи за цел да произведат правно действие. Ето защо, въз основа на тези предпоставки, Съдът заключава в Решението по дело Les Verts, точка 56 по-горе, че жалбата за отмяна е можела да бъде насочена срещу актовете на Европейския парламент, предназначени да произведат правно действие по отношение на трети лица, въпреки че разпоредбата на Договора относно жалбата за отмяна в действащата тогава редакция посочва единствено актовете на Съвета и на Комисията. Всъщност тълкуване на тази разпоредба, изключващо актовете на Европейския парламент от кръга на обжалваемите актове, според Съда би довело до резултат, който противоречи както на духа на Договора,

изразен в член 164 от Договора за ЕО (понастоящем член 220 ЕО), така и на неговата система (вж. в този смисъл Решение по дело Les Verts, точка 56 по-горе, точки 23—25).

65 От това решение може да бъде изведен общият принцип, че всеки акт, приет от орган като ЕАМБ и предназначен да произведе правно действие по отношение на трети лица, трябва да подлежи на съдебен контрол.

66 Несъмнено в Решение по дело Les Verts, точка 56 по-горе, са упоменати само институциите, докато, както бе посочено в точка 61 по-горе, ЕАМБ не е сред институциите, изброени в член 230 ЕО. Все пак положението на подобни органи, които разполагат с правомощието да приемат актове, предназначени да произведат правно действие по отношение на трети лица — какъвто без никакво съмнение е случаят, при който в рамките на процедури за възлагане на обществени поръчки тези органи приемат решения за отхвърляне на оферта на оферент и за възлагане на обществената поръчка на друг оферент — е идентично с това, което е разгледано в Решение по дело Les Verts, точка 56 по-горе. Поради това в една правна общност би било неприемливо такива актове да не подлежат на никакъв съдебен контрол (вж. в този смисъл Решение по дело Sogelma/ЕАВ, точка 64 по-горе, точка 37).

67 Следователно решенията, приети от ЕАМБ в рамките на процедури за възлагане на обществени поръчки и предназначени да произведат правно действие по отношение на трети лица, представляват обжалваеми актове.

68 Този извод не се опровергава от съдебната практика, цитирана от ЕАМБ в подкрепа на довода ѝ за недопустимостта на жалбата.

69 По отношение на Решение по дело Испания/Евроюст, точка 58 по-горе, е вярно, че в него Съдът е приел, че обжалваните актове не са включени в списъка на актовете, чиято законосъобразност той може да контролира съгласно член 230 ЕО (точка 37 от това решение). В следващата точка от това решение обаче Съдът отбелязва, че приложимият в този случай член 41 ЕС не предвижда прилагането

на член 230 ЕО по отношение на разпоредбите относно полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, съдържащи се в дял VI от Договора за Европейския съюз, като компетентността на Съда в тази област се определя от член 35 ЕС, към който препраща член 46, буква б) от Договора за ЕС. Освен това, що се отнася до правото на ефективна съдебна защита, в точки 41 и 42 от това решение Съдът е отбелязал също, че обжалваните по това дело актове не са изключени от обхвата на съдебния контрол (вж. в този смисъл Решение по дело Sogelma/ЕАВ, точка 64 по-горе, точка 45).

70 В точка 32 от Определение по дело Keeling/СХВП, точка 58 по-горе, Общият съд също не се е ограничил до извода, че Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) не е сред институциите на Общността, изброени в член 4 от Договора за ЕО (понастоящем член 7 ЕО), нито е посочена в член 173, първа алинея от Договора за ЕО (понастоящем член 230 ЕО), а в точка 33 е заключил също, че потенциално са налице и други способи за защита срещу спорното решение на председателя на СХВП, като е упоменал по-конкретно член 179 от Договора за ЕО (понастоящем член 236 ЕО). Следователно това определение не изключва възможността за подаване на жалба на основание член 230 ЕО срещу решение на общностен орган, който не е посочен в този член (вж. в този смисъл Решение по дело Sogelma/ЕАВ, точка 64 по-горе, точка 46).

71 Следователно съдебната практика, на която се позовава ЕАМБ, не поставя под съмнение извода, че акт на подобен орган, предназначен да произведе правно действие по отношение на трети лица, не може да се изключи от обхвата на съдебния контрол.

72 Освен това посоченото разрешение не може да бъде поставено под съмнение от тълкуването на Решение по дело Sogelma/ЕАВ, точка 64 по-горе, което ЕАМБ прави в съдебното заседание, тълкуване, според което нейното положение било различно от това на Европейската агенция за възстановяване (ЕАВ), доколкото последната била натоварена от Комисията, в рамките на прилагането на предоставяната от Общността помощ за Сърбия и Черна гора, за подготвянето и оценяването във връзка с процедури за възлагане на обществени поръчки. Поради това решенията, които самата Комисия би приела, ако не беше делегирала

правомощията си, не можело да бъдат изключени от обхвата на съдебния контрол само поради факта, че Комисията е делегирала правомощията си на ЕАВ, тъй като в противен случай би възникнала празнота в правото.

73 В тълкуването си обаче ЕАМБ не взема предвид текста на точки 39 и 40 от Решение по дело Sogelma/ЕАВ, точка 64 по-горе, от който следва, че доводът, изведен от естеството на правомощието, въз основа на което действа ЕАВ, е представен от Общия съд за изчерпателност и цели само да подсили направения в точка 37 от същото решение извод, в която Общият съд посочва общия принцип, че всеки акт, приет от общностен орган и предназначен да произведе правно действие по отношение на трети лица, трябва да подлежи на съдебен контрол. Впрочем, обратно на поддържаното от ЕАМБ, в случая би съществувала същата опасност от възникване на празнота в правото, ако трябва да се приеме, че разглежданите актове не подлежат на съдебен контрол.

74 Накрая, относно довода на ЕАМБ, че от член 8 от Регламент № 1406/2002, в който се упоменава само Съдът, може да се направи изводът, че ако някой съд е компетентен да се произнесе, то това трябвало да бъде Съдът, а не Общият съд, е достатъчно да се отбележи, че в този член изразът „Съдът на Европейските общности“ е използван като родово понятие, обозначаващо институцията, която вече обхваща Съда, Общия съд и един специализиран съд — Съда на публичната служба на Европейския съюз. Следователно упоменаването на „Съда на Европейските общности“ в член 8 от Регламент № 1406/2002 трябва да се разбира като отнасящо се до институцията, а не до една от съставляващите я юрисдикции (вж. в този смисъл Решение на Съда от 17 март 2005 г. по дело Комисия/AMI Semiconductor Belgium и др., C-294/02, Recueil, стр. I-2175, точка 49).

75 Ето защо от член 230, първа алинея ЕО, тълкуван с оглед на Решение по дело Les Verts, точка 56 по-горе (точки 23—25) и на Решение по дело Sogelma/ЕАВ, точка 64 по-горе (точки 36 и 37), следва, че настоящата жалба е допустима. Впрочем това разрешение се потвърждава и от член 263, първа алинея ДФЕС, съгласно който Съдът на Европейския съюз е компетентен да контролира законосъобразността на актовете, издадени от органите, службите или агенциите на Съюза, предназначени да произвеждат правно действие по отношение на трети лица. Следователно първото възражение за процесуална недопустимост трябва да се отхвърли.

2. *По exceptio obscuri libelli*

Доводи на страните

76 С възражението за процесуална недопустимост, изведено от неясния текст на жалбата, ЕАМБ твърди по същество, че жалбоподателят не уточнява към коя обществена поръчка се отнасят отделните правни основания, поради което в нарушение на Статута на Съда, на Процедурния правилник на Общия и на относимата съдебна практика посочената жалба, в която се смесват двете обществени поръчки, не съдържа достатъчно ясно и точно кратко изложение на правните основания.

77 Жалбоподателят оспорва това твърдение.

Съображения на Общия съд

78 Следва да се напомни, че по силата на член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим към производството пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, исковата молба или жалбата трябва да посочват предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания, като това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да упражни съдебен контрол, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С оглед гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да са допустими искът или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 септември 1996 г. по дело Asia Motor France и др./Комисия, T-387/94, Recueil, стр. II-961, точки 106 и 107, Решение на Общия съд от 11 януари 2002 г. по дело Biret и Cie/Съвет, T-210/00, Recueil, стр. II-47, точка 34 и Решение на Общия

съд от 14 декември 2005 г. Honeywell/Комисия, T-209/01, Recueil, стр. II-5527, точки 55 и 56, и цитираната съдебна практика).

79 В случая следва да се отбележи, че жалбата отговаря на предвидените в процедурните правилници изисквания, тъй като позволява на ответника и на Общия съд да определят поведението, за което е отправен упрек към ЕАМБ, както и фактите и обстоятелствата, които са в основата на спора. Освен това от преписката е видно, че ЕАМБ е била в състояние надлежно да организира защитата си и да развие подробни доводи в отговор на всяко едно от изтъкнатите от жалбоподателя оплаквания.

80 Ето защо трябва да се отхвърли възражението за процесуална недопустимост, изведено от формалната нередовност на жалбата.

По съществото на спора

81 Жалбоподателят посочва четири правни основания в подкрепа на исканията си за отмяна. Първото е изведено от нарушение на принципите на добросъвестност, на добра администрация и на полагане на дължимата грижа. Второто се основава на нарушението на Финансовия регламент, на Правилата за прилагане, както и на Директива 92/50. Третото е свързано с допуснати от ЕАМБ явни грешки в преценката. Четвъртото е изведено от липсата на относима информация, както и на мотиви. Освен това, след като ЕАМБ представя като приложения към писмената си защита административните преписки по двете разглеждани процедури за възлагане на обществени поръчки, жалбоподателят развива на етапа на писмената реплика поредица от конкретни оплаквания в подкрепа на изложените в жалбата му правни основания относно редица твърдения за нарушения, които били видни от посочените административни преписки, както и, що се отнася до процедурата за възлагане на обществена поръчка C-2/06/04, едно самостоятелно правно основание, изведено от несъответствието на офертата, подадена от спечелилия оферент, по отношение на предвидените в точка 2 от поканата за представяне на оферти условия за подаването на офертите. Общият съд

ще разгледа най-напред искането за отмяна на решенията, приети от ЕАМБ в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка C-2/06/04.

1. *По искането за отмяна на решенията, приети от ЕАМБ в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка C-2/06/04*

По правното основание, изведено от несъответствието на офертата, подадена от спечелилия оферент

Доводи на страните

82 В писмената си реплика жалбоподателят посочва ново правно основание, изведено от обстоятелството, че офертата на спечелилия оферент не може да се счита за съответстваща на точка 2, буква а) от поканата за представяне на оферти. Всъщност от преписката било видно, че тъй като спечелилият оферент не е разполагал с доказателство за изпращането на офертата си, той само представил a posteriori удостоверение от служител в шведската поща, в което се посочвало, че пликът действително е бил изпратен в срок. Според жалбоподателя писмото от пощенски служител не може да замести „пощенското клеймо“ и да има „доказателствена стойност“; поради което то не можело да съставлява достатъчно доказателство. Според жалбоподателя допускането на подобна нередовност може да представлява опасен прецедент и да създаде несигурност що се отнася до спазването на сроковете в областта на обществените поръчки.

83 ЕАМБ възразява, че точка 2, буква а) от посочената покана за представяне на оферти има за цел да установи средство за проверка дали всички оференти са представили офертите си преди изтичането на срока. Поради това решението на комисията по оценяване да възприеме друго средство било разумно, като се има предвид, че в случая противно на обичайната си практика пощата не е поставила печат върху писмото.

Съображения на Общия съд

84 В началото следва да се отбележи, че правното основание, което е изведено от несъответствието на офертата, представена от спечелилия оферент в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка C-2/06/04, по отношение на предвидените в точка 2 от поканата за представяне на оферти условия за подаването на офертите, и е изтъкнато от жалбоподателя на етапа на писмената реплика, представлява ново правно основание. То обаче може да бъде прието на основание член 48, параграф 2 от Процедурния правилник, тъй като почива върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството, а именно протокола на комисията по отваряне на офертите за посочената обществена поръчка, който ЕАМБ е представила по преписката като приложение към своята писмена защита.

85 Впрочем съгласно установената съдебна практика възлагащият орган е длъжен да следи във всяка фаза от процедурата за възлагане на обществена поръчка за спазването на принципа на равно третиране и следователно за осигуряването на равни възможности за всички оференти (вж. в този смисъл Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело Комисия/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Recueil, стр. I-3801, точка 108, вж. също в този смисъл Решение на Общия съд от 12 юли 2007 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, T-250/05, непубликувано в Сборника, точка 45 и цитираната съдебна практика, и Решение на Общия съд от 12 март 2008 г. по дело European Service Network/Комисия, T-332/03, непубликувано в Сборника, точка 122). Система на ненарушена конкуренция като предвидената в Договора може да се гарантира само ако се осигурят равни възможности за различните икономически оператори (Решение по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, посочено по-горе, точка 46).

86 Следва да се напомни също, че съгласно член 98, параграф 1 от Финансовия регламент „[с] условията за внасяне на оферти се гарантира, че има действителна конкуренция, и че съдържанието на офертите остава поверително до едновременното отваряне на всички оферти“.

87 В случая в обявлението за обществена поръчка като крайна дата за подаване на офертите е определен 9 август 2004 г. Освен това в точка 2 от поканата за представяне на оферти — която съгласно член 130, параграф 2, буква а) от Правилата

за прилагане, трябва да уточнява поне „правилата за подаване и представяне на офертите и по-специално крайната дата и час“ — се посочва, че офертите могат да бъдат подадени или с препоръчана пратка на посочения адрес, като бъдат изпратени по пощата не по-късно от 9 август 2004 г. (което се доказва с пощенското клеймо), или като бъдат подадени на ръка на посочения адрес, където трябва да бъдат получени най-късно на 9 август 2004 г. до 16 ч., като в този случай подаването на офертата се удостоверява с разписка с дата и подпис, положени от длъжностно лице на ЕАМБ. Поканата за представяне на оферти уточнява също, че всеки друг вид представяне на офертата, различно от препоръчаната пратка, включително доставянето ѝ посредством „куриерска“ служба, ще се счита за „подаване на офертата на ръка“.

88 Тези правила за изпращане са в съответствие с член 143, параграф 2 от Правилата за прилагане, цитиран в точка 12 по-горе, според който „оферентите могат да представят оферти […] по пощата, като за целта в [поканата за участие в процедурата за възлагане] се определя крайният срок за подаване по пощата с препоръчано писмо, чието спазване се доказва с пощенското клеймо […] чрез подаване лично в институцията от оферента или негов представител, включително по куриерска поща; за тази цел в [поканата за участие в процедурата за възлагане] се посочва […] отделът, в който се представят офертите срещу разписка с подпис и дата“. В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 2, точка 9 от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, 1998 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12) „препоръчаната пратка“ е услуга, с която се осигурява гаранция в предварително определен размер срещу рискове от загубване, от кражба или от повреда и се предоставя на подателя при необходимост по негово искане доказателство за подаване на пощенската пратка и/или за нейната доставка на получателя.

89 Освен това също съгласно точка 2 от поканата за представяне на оферти несъответствието с посочените формални условия следва да доведе до отхвърляне на офертата в рамките на процедурата за възлагане на обществената поръчка.

90 Съгласно първоначален протокол, съставен от комисията по отваряне на офертите на 25 август 2004 г., офертата на SSPA — а именно тази, която впоследствие е спечелила — не е била придружена от доказателство за нейното изпращане, и за да бъде обявена за съответстваща на изискванията, е било необходимо

оферентът да представи писмено потвърждение за изпращането. От втори протокол от 21 септември 2004 г. е видно, че по повод писмо на комисията по отваряне на офертите, с което е поканено да представи посоченото писмено потвърждение, SSPA е изпратило до ЕАМБ удостоверение от служител в шведската поща, потвърждаващо, че офертата е била изпратена в срок. Така комисията по отваряне на офертите е счела офертата на SSPA за съответстваща на изискванията.

91 Приложените към последния протокол документи са представени по преписката от ЕАМБ в отговор на разпоредено от Общия съд процесуално-организационно действие. Става дума по-конкретно за копия от получените от ЕАМБ пликове, съдържащи изпратената от SSPA оферта, копия от разменената между тях кореспонденция, както и копие от разписката от пощенска служба в Гьотеборг с дата 6 август 2004 г., и от декларацията, подписана от служител в същата пощенска служба, с дата 2 септември 2004 г., и с която се потвърждава по същество, че пликът, за който се предполага, че е съдържал въпросната оферта, действително е бил изпратен от посочената пощенска служба на 6 август 2004 г.

92 Впрочем, на първо място, от тези документи е видно, че офертата на SSPA е постъпила в ЕАМБ на 10 август 2004 г., т.е. един ден след изтичането на срока, определен за представянето на офертите, и че върху пликовете, съдържащи посочената оферта, не фигурира каквото и да било пощенско клеймо нито за изпращане, нито за получаване.

93 На второ място, е необходимо да се отбележи, че макар ЕАМБ да е посочила в писмото, изпратено до SSPA на 26 август 2004 г., че „върху плика не фигурира указание нито за изпращането му с препоръчана пратка, нито за датата на подаването му в пощенската служба“, и да го е поканила да представи „последващо доказателство [че ѝ е изпратило офертата] в съответствие със сроковете и в изискваната съгласно поканата за представяне на оферти форма“, SSPA ѝ е изпратило обикновена разписка от пощенска служба в Гьотеборг.

94 В това отношение не може да се приеме доводът, изтъкнат от ЕАМБ в съдебното заседание, че посочената разписка доказвала регистрирането на писмото, което регистриране в известен смисъл се приравнявало на препоръчана пратка. Първо, такава разписка изобщо не може да бъде приравнена на разписка за

подаване на препоръчана пратка, която независимо от поставянето на пощенското клеймо върху плика се връчва по общо правило на изпращача като доказателство за подаването на пощенската пратка, както бе посочено в точка 88 по-горе. Всъщност върху първата разписка не фигурира нито името на изпращача, нито това на адресата, нито дори местоназначението на пратката, нито какъвто и да било друг елемент, удостоверяващ че се отнася до изпращането на препоръчана пратка. Освен това от преписката е видно, че ЕАМБ е счела за съответстваща на изискванията офертата на друг оферент едва след като е представил по своя инициатива разписка, посочваща датата на препоръчаната пратка и цифров код, който свързва пратката със съдържащия офертата плик, макар че последната първоначално е била отхвърлена, тъй като върху плика, в който получена, е имало само клеймо за датата на получаване. Второ, обратно на идеята, която ЕАМБ се стреми да внуши в съдебното заседание, от преписката е видно ясно, че в крайна сметка не посочената разписка е накарала ЕАМБ да счете офертата на SSPA за съответстваща на изискванията, а декларацията на служителя в шведската поща, докато в случая с посочения по-горе оферент ЕАМБ е счела за достатъчно доказателство разписката, представена от последния, след като е узнал за отхвърлянето на офертата му.

95 На трето място, следва да се посочи, че в удостоверението от служителя в пощенската служба в Гьотеборг се уточнява следното: „С настоящото удостоверявам […], след като разгледах копието от приложената разписка […], както и копието от изпратения плик, че последният е изпратен от горепосочената пощенска служба в петък, 6 август 2004 г.“ Така служителят в шведската поща декларира, че на 6 август 2004 г. е изпратил плика, за който се предполага, че е съдържал офертата на SSPA, от една страна, без обаче да обясни защо върху посочения плик не фигурира каквото и да било пощенско клеймо, и от друга страна, без да посочва дали става въпрос за препоръчана пратка. По поставения в това отношение въпрос в съдебното заседание ЕАМБ не е в състояние да докаже, че изпращането е извършено с препоръчана пратка.

96 Следователно от никой от материалите по преписката не е видно подаването на офертата да е извършено с препоръчана пратка.

97 При това положение се поставя въпросът дали е било възможно, първо, офертата на SSPA да бъде отворена от комисията по отваряне на офертите, и второ, да бъде разгледана от комисията по оценяване, въпреки че е постъпила в ЕАМБ в деня, следващ крайната дата за подаването на офертите.

98 В това отношение е уместно да се напомни, че в обявлението за обществена поръчка като крайна дата и час за получаването на офертите е определен 9 август 2004 г., 16 часа. От точка 2 от поканата за представяне на оферти е видно ясно, че по общо правило офертите е трябвало да постъпят в ЕАМБ най-късно в посочената дата и час, независимо дали става въпрос за подадени на ръка оферти или за оферти, които са доставени посредством „куриерска“ служба, и единственото изключение от това правило е било изпращането по пощата с препоръчана пратка, което е трябвало да бъде извършено най-късно на посочената дата, а получаването е можело да бъде и последващо, като датата на изпращане се е доказвала с пощенското клеймо. От това следва, че като изключение възможността за подаване на офертите след изтичане на определените крайни дата и час трябва по принцип да се тълкува ограничително по отношение на получаването на офертите.

99 По-нататък следва да се отбележи, че точка 2, буква а) от поканата за представяне на оферти посочва две отделни формални условия, които трябва да спази оферентът, имащ намерение да подаде офертата си по пощата, и които са съответно крайната дата за изпращане на офертата и изискването за подаване с препоръчана пратка. Тези условия, макар да са допълнителни, имат при все това самостоятелно значение при преценката на съответствието на представянето на офертата по отношение на разпоредбите, съдържащи се в поканата за участие в процедурата за възлагане, както и по отношение на член 143 от Правилата за прилагане.

100 Спазването на тези две условия — чието значение изрично е било напомнено от ЕАМБ в писмото, изпратено до SSPA на 26 август 2004 г. — трябва при това положение да се провери от възлагащия орган, по-точно от комисията по отваряне на офертите, преди те да бъдат отворени и впоследствие разгледани. В това отношение комисията по отваряне на офертите не разполага с каквато и да било свобода на преценка: след като веднъж е установила, че получената след изтичане на срока оферта не е представена в съответствие с изискванията, произтичащи от поканата за представяне на оферти, както и от Правилата за прилагане, комисията по отваряне на офертите може единствено да отхвърли тази оферта, както бе посочено в точка 86, по-горе.

101 Впрочем фазата на отваряне на офертите — чиито правила за провеждане са уредени в член 145 от Правилата за прилагане — се характеризира именно със своето процедурно естество и има за цел да даде възможност на комисията,

съставена най-малко от три лица, да прецени и гарантира спазването на правилата по-конкретно относно условията за представяне на офертите, с оглед на значението, което имат тези правила в процедурите за възлагане на обществени поръчки. Членовете на тази комисия парафират по-конкретно документите, доказващи датата и часа на изпращане на всяка оферта и подписват протокола за отваряне на получените оферти, в който са определени офертите, които съответстват, и тези, които не съответстват на изискванията за подаване на офертите, посочени в член 143 от Правилата за прилагане. Следователно става въпрос за процедурни изисквания, чието спазване е от съществено значение за целите на процедурата за възлагане на обществени поръчки.

102 С оглед на изложените по-горе съображения, както и на принципа на равно третиране на оферентите, чието спазване, както бе посочено в точка 85 по-горе, трябва да бъде осигурено във всяка фаза на процедурата за възлагане на обществени поръчки, офертата на SSPA не е трябвало в случая да бъде отворена, нито приета от комисията по отваряне на офертите, тъй като при липсата на пощенското клеймо, с което се доказва изпращането на офертата с препоръчана пратка, тя е трябвало да се счита за постъпила в ЕАМБ на датата на получаването ѝ, а именно на 10 август 2004 г., тоест със закъснение. Следователно офертата на SSPA неправилно е била отворена от комисията по отваряне на офертите и впоследствие оценена и класирана на първо място от комисията по оценяване.

103 Съгласно съдебната практика обаче нарушение на процедурата може да доведе до пълна или частична отмяна на решение само ако се установи, че при липсата на това нарушение административната процедура би могла да доведе до различен резултат и следователно обжалваното решение би могло да има различно съдържание (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 12 март 2008 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, Т-345/03, Сборник, стр. II-341, точка 147 и Решение на Общия съд по дело European Service Network/Комисия, точка 85 по-горе, точка 130 и цитираната съдебна практика).

104 В случая, ако офертата на SSPA не беше взета предвид от ЕАМБ поради несъответствието ѝ по отношение на изискванията за подаване, предвидени в точка 2 от поканата за представяне на оферти, както и в член 143 от Правилата

за прилагане, административната процедура очевидно щеше да има различен резултат, тъй като офертата на SSPA нямаше да бъде оценена от комисията по оценяване и по всичко изглежда, че съдържанието на решението за възлагане, основаващо се по-конкретно на сравнително разглеждане на офертите, щеше да бъде различно.

105 Освен това с оглед на обстоятелството, че в случая само две предприятия са надвишили минималния праг, посочен в точка 13.1, буква б) от спецификацията, ако офертата на SSPA беше отхвърлена още във фазата на отваряне на офертите, при приключване на процедурата за възлагане на разглежданата обществена поръчка щеше да остане само една оферта. При тези обстоятелства, тъй като възлагащият орган не е в състояние да сравни цените или другите характеристики на различните оферти, за да възложи обществената поръчка на икономически най-изгодната оферта, той не е длъжен да възложи обществената поръчка на единствения оферент, счетен за способен да вземе участие в процедурата (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 16 септември 1999 г. по дело Fracasso et Leitschutz, C-27/98, Recueil, стр. I-5697, точки 31—33). Впрочем този извод не дава възможност да се изключи, че ЕАМБ, както тя признава в съдебното заседание в отговор на поставен от Общия съд въпрос в този смисъл, би могла да отмени разглежданата процедура и да отправи нова покана за представяне на оферти. Следователно е надлежно доказано, че при липсата на това нарушение административното производство е можело да достигне до различен резултат.

106 Ето защо следва да се отмени решението на ЕАМБ да възложи офертата на спечелилия оферент, тъй като ЕАМБ е нарушила член 143 от Правилата за прилагане и точка 2 от поканата за представяне на оферти, без да е необходимо произнасяне по другите правни основания, на които се позовава жалбоподателят по отношение на обществена поръчка C-2/06/04.

107 Така Общият съд ще разгледа изтъкнатите от жалбоподателя правни основания и доводи само доколкото последният се позовава на тях срещу решенията на ЕАМБ да отхвърли офертата му и да възложи обществената поръчка на друг оферент в края на процедурата за възлагане на обществена поръчка C-1/01/04.

2. *По искането за отмяна на решенията, приети от ЕАМБ в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка C-1/01/04*

108 Както бе изложено в точка 81 по-горе, жалбоподателят се позовава на четири правни основания в подкрепа на искането си за отмяна, изведени първо от нарушение на принципите на добросъвестност, на добра администрация и на полагане на дължимата грижа, второ, от нарушението на Финансовия регламент, на Правилата за прилагане, както и на Директива 92/50, трето, от явни грешки в преценката, и четвърто, от липсата на относима информация, както и на мотиви. Общият съд счита за необходимо да разгледа най-напред първото правно основание, после второто правно основание, след това четвъртото правно основание, и накрая, третото правно основание.

По първото правно основание, изведено от нарушение на принципите на добросъвестност, на добра администрация, и на полагане на дължимата грижа

Доводи на страните

109 Според жалбоподателя ЕАМБ е нарушила принципите на добросъвестност, на добра администрация и на полагане на дължимата грижа, тъй като действала със значително закъснение и не е дала адекватни отговори на поставените от оферентите въпроси преди представянето на офертите им, което съгласно съдебната практика можело да съставлява основание за отмяна на решението, при положение че това решение би било различно при липсата на нарушение.

110 Жалбоподателят напомня, че е изпратил въпроси, на които ЕАМБ е отказала да отговори, като е сметнала, че не са поставени в срок — а именно преди 31 юли 2004 г. В това отношение жалбоподателят подчертава, че безуспешно се е опитвал да изпрати тези въпроси по факс на 31 юли 2004 г. и че те не са били получени от ЕАМБ вероятно поради лошо функциониране на нейната факс машина, което ЕАМБ признава в писмото си от 2 август 2004 г. Освен това жалбоподателят изтъква, че накрая въпросите са били получени от ЕАМБ в неделя, на 1 август 2004 г. Във всеки случай, като се има предвид, че крайният срок за

представяне на искане за допълнителна информация изтича в събота, ЕАМБ е трябвало да допусне продължаване на срока до първия следващ работен ден, а именно понеделник, 2 август 2004 г. Като е отказала да отговори на въпросите на жалбоподателя, ЕАМБ не само нарушила принципите на добросъвестност, на добра администрация и на полагане на дължимата грижа, но и попречила да се представи по-конкурентна оферта.

111 Накрая, жалбоподателят уточнява, че обратно на впечатлението, което оставяла ЕАМБ, той изобщо не се е опитвал да получи информация, от която не са се ползвали останалите оференти, като се има предвид, че според твърдението му всички отговори на исканията за допълнителна информация се съобщават на всички оференти. В това отношение жалбоподателят подчертава, че възлагащият орган е длъжен да отговори на исканията за допълнителна информация, когато спецификацията съдържа неточности.

112 Освен това в съдебното заседание жалбоподателят посочва за първи път, че ЕАМБ е нарушила член 141 от Правилата за прилагане, тъй като в поканата за представяне на оферти е определила срок за отправянето на искания за допълнителни сведения, който е по-кратък от срока, определен в посочения член 141.

113 ЕАМБ оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Общия съд

114 Жалбоподателят отправя упрек към ЕАМБ, от една страна, че е действала със значително закъснение, и от друга страна, че не е дала адекватни отговори на исканията на оферентите за допълнителна информация. По-нататък жалбоподателят добавя, че на 31 юли 2004 г. е поставил въпроси с цел да получи разяснения по точки от поканите за представяне на оферти, за които се твърди, че са неточни, на които въпроси ЕАМБ е отказала да отговори.

115 Най-напред следва да се посочи не само че жалбоподателят изобщо не е подкрепил с доказателства твърдението, че ЕАМБ е действала със закъснение и не е дала адекватни отговори на исканията на оферентите, но и че не е посочил нито какви са били тези отговори, нито причините, поради които те е трябвало да се считат за неадекватни. Следователно въпреки недостатъчно ясната си формулировка това правно основание трябва да се разбира по същество в смисъл, че жалбоподателят изтъква оплакване срещу ЕАМБ, че не е отговорила на въпросите му, при все че ги е отправил в срок и че по тази причина това му е попречило да представи по-конкурентна оферта както в техническо, така и във финансово отношение.

116 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че жалбоподателят не е подкрепил с доказателства твърденията си. Всъщност, макар да се позовава на многобройните си опити да изпрати исканията за информация както на 31 юли, събота, така и на 1 август 2004 г., неделя, той не представя каквото и да било известие за изпращане, с което да може да се докаже (пълно или непълно) изпращане на тези документи до ЕАМБ, или грешка при тяхното изпращане. Жалбоподателят не посочва и по какъв начин това твърдяно нарушение би могло да повлияе на решението за възлагане на обществената поръчка.

117 На второ място, е необходимо да се отбележи, че съгласно точка 8 от поканата за представяне на оферти всяка допълнителна информация може да бъде получена по писмено искане, отправено най-късно десет дни преди изтичането на срока, определен за представянето на офертите. Противно на твърдението на жалбоподателя обаче, тази точка от поканата за представяне на оферти може да се тълкува единствено в смисъл, че денят на представяне на офертите не трябва да се взема предвид при изчисляването на този срок. Тъй като съгласно точка 2 от поканата за представяне на оферти крайната дата на този срок е 9 август 2004 г., срокът за представяне на искания за допълнителна информация изтича съответно в петък, на 30 юли 2004 г., а не в събота, на 31 юли 2004 г., както твърди жалбоподателят.

118 Както правилно отбелязва обаче ЕАМБ, жалбоподателят се е опитвал, което той потвърждава в писмените си изявления, да изпрати искането си за допълнителна информация в събота, 31 юли 2004 г., следователно след изтичането на определения за представянето на това искане срок. Тъй като посоченото искане е просрочено, ЕАМБ основателно не му е отговорила, дори да се предположи, че го е получила.

119 Накрая, относно твърдението за нарушение на член 141, параграф 2 от Правилата за прилагане, Общият съд отбелязва, че това правно основание е изтъкнато за първи път в хода на устната фаза на производството. Съгласно член 48, параграф 2, първа алинея от Процедурния правилник в хода на производството не могат да се въвеждат нови правни основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството. Въпреки това правно основание или довод, който представлява допълнение към основание, което е изложено преди това изрично или имплицитно в жалбата и който е в тясна връзка с последното, не представлява ново правно основание по смисъла на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 28 ноември 2002 г. по дело Scan Office Design/Комисия, T-40/01, Recueil, стр. II-5043, точка 96 и Решение на Общия съд от 21 май 2008 г., Belfass/Съвет, T-495/04, Сборник, стр. II-781, точка 87).

120 В случая следва да се отбележи, че изтъкнатото от жалбоподателя в съдебното заседание правно основание, изведено от нарушението на член 141, параграф 2 от Правилата за прилагане, не може да се счита нито, от една страна, за оплакване, почиващо върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на писмената фаза на производството, тъй като то се основава на твърдение за незаконосъобразност, която е можело да бъде известна и заявена още при завеждането на жалбата, нито, от друга страна, за допълнение към правно основание, което е изложено преди това, тъй като едва в хода на устната фаза жалбоподателят се е позовал на правната норма, за която твърди, че е нарушена, и тъй като посоченото основание за отмяна не е изложено нито изрично, нито имплицитно в жалбата, защото настоящото правно основание е изведено от твърдяно нарушение на принципите на добросъвестност, на добра администрация и на полагане на дължимата грижа (вж. в този смисъл, Решение на Съда от 30 септември 1982 г. по дело Amylum/Съвет, 108/81, Recueil, стр. 3107, точка 25). Впрочем жалбоподателят не излага каквото и да било правно или фактическо обстоятелство, което да е установено в хода на производството и на което да може да се основава това оплакване. Следователно оплакването е недопустимо, тъй като е просрочено по смисъла на член 48, параграф 2, първа алинея от Процедурния правилник.

121 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се направи изводът, че що се отнася до процедурата за възлагане на обществена поръчка C-1/01/04, първото правно основание трябва да се отхвърли като неоснователно.

По второто правно основание, изведено от нарушението на Финансовия регламент, на Правилата за прилагане, както и на Директива 92/50

Доводи на страните

122 С това правно основание жалбоподателят твърди по същество, че ЕАМБ е нарушила Финансовия регламент, Правилата за прилагане и Директива 92/50, като е използвала неточни критерии, които не са правилно определени в поканата за представяне на оферти за обществената поръчка. При това на етапа на писмената реплика жалбоподателят твърди, че като е решила да раздели критериите за възлагане на подкритерии, комисията по оценяване не само открито е признала, че посочените критерии не са били добре определени и е трябвало да бъдат изяснени и/или заменени, което и ЕАМБ признала в писмената си защита, но също е нарушила и Финансовия регламент.

123 Освен това жалбоподателят поддържа, че някои елементи на поканата за представяне на оферти за обществената поръчка, като действителния срок на договора, броя на държавите членки вече въвели софтуерните приложения, ролята на определени технически специалисти (Helpdesk), съдържанието и продължителността на предоставяните от тях услуги, и т.н., които са били необходими за подаването на конкурентна оферта, също са били формулирани неточно, в нарушение на член 97, параграф 1 от Финансовия регламент и на член 17, параграф 1 от Директива 92/50. В подкрепа на доводите си жалбоподателят се позовава на обществени поръчки на институции, при които документацията е била по-пълна и ясна.

124 Накрая, жалбоподателят изтъква оплакване срещу ЕАМБ, че в писмото си от 16 декември 2004 г. е отказала да му съобщи името на спечелилия оферент предвид разпоредбите относно обществените поръчки, докато няколко седмици по-късно именно пописалият писмото служител се е свързал с него, като му е предложил лично събеседване, за да обсъдят резултата от процедурата за възлагане на обществена поръчка, събеседване, чието провеждане жалбоподателят отказал.

125 ЕАМБ оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Общия съд

126 В началото следва да се отбележи, че жалбоподателят неправилно се позовава на нарушението на член 17 от Директива 92/50. Всъщност по силата на член 105 от Финансовия регламент от 1 януари 2003 г. — датата на влизане в сила на посочения регламент — директивите за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки, услуги и извършване на строителни работи се прилагат по отношение на обществените поръчки, възложени от институциите и органите за тяхна собствена сметка, само по въпросите относно праговете, с които се определят условията за публикуване, изборът на процедурите и съответните срокове. Следователно в случая, що се отнася до обществена поръчка за услуги, възложена от агенция като ЕАМБ, оплакването на жалбоподателя във връзка с критериите за възлагане на спорната обществена поръчка трябва да бъде разгледано, по примера на приложимите относно институциите правила, само с оглед на разпоредбите на Финансовия регламент и на Правилата за прилагане.

127 В това отношение следва да се посочи, че член 97, параграф 1 от Финансовия регламент предвижда задължение за възлагащия орган предварително да определи и уточни критериите за възлагане в поканата за участие в процедурата за възлагане на обществени поръчки. Това задължение, изразяващо се в осигуряване на равнище на публичност, съответстващо на критериите и условията, приложими спрямо всяка обществена поръчка, е доразвито в член 138 от Правилата за прилагане.

— По оплакването, изведено от неточността на критериите за възлагане

128 Относно оплакването на жалбоподателя, че ЕАМБ е нарушила Финансовия регламент и Правилата за прилагане, доколкото е използвала критерии, които не са определени правилно в поканата за участие в процедурата за възлагане на обществената поръчка, е необходимо да се отбележи най-напред, че начинът на възлагане на разглежданата обществена поръчка е този на икономически най-изгодната оферта в съответствие с член 97, параграф 2 от Финансовия регламент, както и с член 138, параграф 1 от Правилата за прилагане (вж. точка 13 от спецификацията, цитирана в точка 18 по-горе).

129 Когато възлагането на обществената поръчка се извършва чрез възлагане на икономически най-изгодната оферта, възлагащият орган трябва да определи и да уточни в спецификацията критериите за възлагане, позволяващи оценката на съдържанието на офертите. Освен това съгласно член 138, параграф 2 от Правилата за прилагане тези критерии трябва да бъдат оправдани от предмета на обществената поръчка. Съгласно параграф 3 от същата разпоредба в обявлението за поръчка или в спецификацията възложителят трябва да уточни каква относителна тежест ще притежава всеки отделен критерий за определяне на икономически най-изгодната оферта. Тези разпоредби имат за цел да гарантират спазването на принципите на равно третиране и на прозрачност във фазата на оценяването на офертите с оглед на възлагането на обществената поръчка (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 20 септември 1988 г. по дело Beentjes, 31/87, Recueil, стр. 4635, точки 21 и 22 и Решение на Съда от 12 декември 2002 г. по дело Universale-Bau и др., C-470/99, Recueil, стр. I-11617, точки 90—92, вж. също в този смисъл решение на Общия съд от 12 ноември 2008 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, T-406/06, непубликувано в Сборника, точка 85 и цитираната съдебна практика).

130 Ето защо целта на тези разпоредби е да се даде възможност на всички разумно информирани и полагащи нормална грижа оференти да тълкуват критериите за възлагане по еднакъв начин (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 18 октомври 2001 г. по дело SIAC Construction, C-19/00, Recueil, стр. I-7725, точка 42) и следователно да разполагат с еднакви възможности при формулирането на своите оферти (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело Universale-Bau и др., точка 129 по-горе, точка 93).

131 Впрочем, макар да е вярно, че критериите, които възлагащите органи могат да определят, не са изброени изчерпателно в член 138, параграф 2 от Правилата за прилагане, и че поради това тази разпоредба предоставя на възлагащия орган избор на критериите за възлагане на обществената поръчка, които смята да определи, това не променя обстоятелството, че този избор може да се отнася само до критерии за установяване на икономически най-изгодната оферта (вж. в този смисъл и по аналогия решение на Съда от 24 януари 2008 г. по дело Lianakis и др., C-532/06, Сборник, стр. I-251, точка 29 и цитираната съдебна практика, вж. също в този смисъл Решение на Общия съд от 25 февруари 2003 г. по дело Renco/Съвет, T-4/01, Recueil, стр. II-171, точка 66 и Решение на Общия съд по дело Strabag Benelux/Съвет, T-183/00, Recueil, стр. II-135, точки 73 и 74).

132 Освен това определените от възлагащия орган критерии за установяване на икономически най-изгодната оферта не трябва да бъдат непременно от количествено естество, нито да са насочени изключително към цената. Дори в спецификацията да са включени критерии за възлагане, които не са изразени в количествено отношение, те могат да се прилагат обективно и еднакво, за да се сравнят офертите, и очевидно са подходящи при установяването на икономически най-изгодната оферта (вж. в този смисъл решение по дело Renco/Съвет, точка 131 по-горе, точки 67 и 68).

133 В случая ЕАМБ е посочила в точка IV.2 от обявлението за обществена поръчка, както и в точка 13 от спецификацията, критериите за възлагане, които смята да определи с оглед на възлагането на обществената поръчка на икономически най-изгодната оферта, а именно, от една страна, три качествени критерия с претегляне на относителната тежест, която смята да придаде на всеки от посочените критерии, и от друга страна, един количествен критерий, тоест общата цена на офертата с претегляне на относителната ѝ тежест спрямо цялата оферта.

134 Трите критерия в качествено отношение и относителната им тежест са представени, както следва:

„1. методология, предложена за проекта — в която се включват подробните предложения относно начина на изпълнение на проекта, както и ключовите етапи и услугите, които следва да се предоставят (определени в точка 3 [от спецификацията]) (40 %);

2. разбиране на предвидените в спецификацията условия и кратко представяне, свидетелстващо за посоченото разбиране (20 %);

3. качество на оперативните услуги (Helpdesk) (10 %)“.

135 Жалбоподателят обаче се позовава само на неточността на посочените критерии, като поставя въпроса за начина, по който ЕАМБ е можела да оцени обективно качеството на офертите по отношение на всеки от тези критерии. Той не посочва каквото и да било доказателство в подкрепа на твърденията си, което да даде възможност да се приеме, че при определянето на тези критерии ЕАМБ не се е съобразила с принципите на прозрачност, равно третиране и недопускане на дискриминация.

136 В това отношение следва да се отбележи, че разглежданите критерии за качество като организацията и методологията за предоставянето на услуги, доброто разбиране на предвидените в спецификацията условия и качеството на търсените услуги, разглеждани в техния контекст, а именно с оглед на уточненията, възпроизведени в точка 3 от спецификацията (вж. точка 19 по-горе), могат да обусловят доброто изпълнение на услугите, които трябва да се предоставят, и следователно стойността на офертите сами по себе си. Поради това те са подходящи критерии за определяне на икономически най-изгодната оферта. Впрочем, както бе напомнено в точка 132 по-горе, само обстоятелството, че тези критерии не са от количествено естество не е достатъчно, за да се направи извод, че възлагащият орган не ги е приложил обективно и еднакво (вж. в този смисъл Решение по дело Renco/Съвет, точка 131 по-горе, точки 67 и 68). Накрая, следва да се отбележи, че в съответствие с приложимите разпоредби ЕАМБ е посочила придадената на всеки един от тези критерии за качество относителна тежест в процентно изражение и така е предоставила информация на оферентите за значението, което смята да отдаде на всеки критерий при сравнителната оценка на офертите.

137 Обратно на твърдяното от жалбоподателя, никой от материалите по преписката не позволява да се отправи упрек към ЕАМБ, че при избора и определянето на критериите за възлагане с цел да се установи икономически най-изгодната оферта е прекрачила границите, произтичащи от посочените по-горе нормативни разпоредби.

138 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се направи изводът, че жалбоподателят не е доказал надлежно, че ЕАМБ не е изпълнила задължението си в поканата за участие в процедурата за възлагане да определи и уточни

критериите за възлагане в съответствие с принципите на прозрачност, равно третиране и недопускане на дискриминация.

139 Този извод не може да се опровергае от твърдението на жалбоподателя, свързано с използваните от други институции формулировки при съставянето на поканите за участие в рамките на други процедури за възлагане на обществени поръчки.

140 В това отношение следва да се напомни, че като е предоставил на възлагащите органи възможността свободно да избират критериите за възлагане на обществената поръчка, които смятат да определят, законодателят е целял да им позволи да вземат предвид естеството, предмета и присъщите на всяка обществена поръчка особености в рамките на избора и формулирането на критериите за възлагане. Следователно, за да докаже неточността на определените в случая критерии, жалбоподателят не може надлежно да се позовава на избрания от някои институции начин на формулиране на критериите за възлагане в рамките на други процедури за възлагане на обществени поръчки. Позоваването на поканите за участие в процедури за възлагане на други обществени поръчки не представлява нито относимо, нито надлежно доказателство за тази цел.

141 Накрая, относно довода, че като е решила да ги раздели на подкритерии, комисията по оценяване открито е признала, че избраните критерии за възлагане не са били добре определени и е трябвало да бъдат изяснени и/или заменени, следва да се отбележи, че независимо от въпроса дали в случая е извършено такова подразделяне на критериите, съществуването на подкритерии към един основен критерий изобщо не доказва, че основните критерии са неточни.

142 Следователно оплакването, изведено от неточността на критериите за възлагане, трябва да се отхвърли като неоснователно.

— По оплакването, изведено от неточността на някои елементи на поканата за представяне на оферти

143 Относно довода, изведен от твърдяната неточност на някои елементи на поканата за представяне на оферти, следва да се напомни, че, както бе изложено в точка 78 по-горе, жалбата трябва да посочва предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания. Това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по обжалването, ако е необходимо, без да разполага с други данни. В случая обаче жалбоподателят само се позовава на твърдяно нарушение на Финансовия регламент, произтичащо от неточността на някои елементи на поканата за представяне на оферти, без изобщо да развива доводи в подкрепа на тезата си, и най-вече, без да уточнява процедурата за възлагане, на която се позовава. Следователно предвид изложените по-горе принципи доводът не може да бъде приет, тъй като е недопустим.

— По оплакването, изведено от незаконосъобразността на подразделянето на един от критериите за възлагане на подкритерии

144 В началото следва да се отбележи, че макар това оплакване да е изтъкнато от жалбоподателя в рамките на писмената реплика, то все пак може да бъде прието на основание член 48, параграф 2 от Процедурния правилник, тъй като почива върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството, а именно доклада до разпоредителя с бюджетни кредити (Report to the authorising officer) от 19 ноември 2004 г., както и формулярите за техническо оценяване, които ЕАМБ е представила по преписката като приложение към своята писмена защита.

145 Както бе изложено в точка 129 по-горе, съгласно член 97 от Финансовия регламент и член 138, параграф 3 от Правилата за прилагане, когато обществената поръчка се възлага на икономически най-изгодната оферта, възлагащият орган трябва да посочи в спецификацията или в обявлението за обществена поръчка приложимите критерии за възлагане и относителната им тежест.

146 Последните разпоредби, тълкувани с оглед на посочените в член 89, параграф 1 от Финансовия регламент принципи на равно третиране на икономическите оператори и на прозрачност, изискват всички елементи, които възлагащият орган е взел предвид, за да определи икономически най-изгодната оферта и относителното им значение, да са известни на потенциалните оференти към момента на изготвяне на техните оферти (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 24 ноември 2005 г. по дело ATI EAC e Viaggi di Maio и др., C-331/04, Recueil, стр. I-10109, точка 24 и Решение на Съда по дело Lianakis и др., точка 131 по-горе, точка 36).

147 Следователно възлагащият орган не може да прилага подкритерии към критериите за възлагане, за които не е уведомил предварително оферентите (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело Lianakis и др., точка 131 по-горе, точка 38).

148 Съгласно установената съдебна практика е възможно все пак след изтичането на срока за представяне на офертите възлагащият орган да определи коефициенти за претегляне за предварително определените подкритерии към критериите за възлагане при три условия, а именно това определяне ex post, първо, да не изменя критериите за възлагане на обществената поръчка, определени в спецификацията или в обявлението за обществената поръчка, второ, да не съдържа елементи, които, в случай че са били известни към момента на изготвянето на офертите, биха могли да окажат влияние върху въпросното изготвяне на офертите, и трето, да не се предприема въз основа на елементи, които могат да имат дискриминационни последици по отношение на някой от оферентите (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело ATI EAC e Viaggi di Maio и др., точка 146 по-горе, точка 32 и Решение по дело Lianakis и др., точка 131 по-горе, точки 42 и 43).

149 В случая следва да се напомни, че точка 13.1 от спецификацията посочва като първи критерий за възлагане „методология, предложена за проекта“ и че последната трябва да включва „подробни предложения относно начина на изпълнение на проекта“, както и ключовите етапи и услугите, които следва да се предоставят, определени в точка 3 от спецификацията. В спецификацията за този критерий са определени 40 точки от 100.

150 Съгласно точка 3 от спецификацията оферентите трябва да включат в офертата си подробна информация относно плана за прилагане на проекта, всеки работен пакет трябва ясно да бъде определен и този план трябва да съдържа поне определен брой сведения (вж. точка 19 по-горе). Те включват по-конкретно хоризонталните дейности (точка 3.1), описанието на екипа за управление на проекта и на отговорностите (точка 3.2), услугите във връзка с управлението на проекта (точка 3.4) и описанието на работните пакети и на техните отношения (точка 3.5). В частност, в точка 3.2 относно описанието на екипа за управление на проекта се посочва, че оферентите трябва да „определят ясно в офертата точните услуги и […] представят подробна информация за времето за отговор [и да] приложат към офертата си подробна автобиография за всеки член на персонала, който отговаря за извършването на работата, включително неговото образование, образователно-квалификационна степен и дипломи, професионален опит, изследователска дейност, публикации и езикови познания“. Освен това в точка 3.4 относно услугите във връзка с управлението на проекта се посочва, че оферентът трябва да представи в офертата си подробно описание на изброените в същата точка условия, както и диаграма на Гант във връзка с организацията на проекта. Накрая, в точка 3.5 се уточнява, че за всеки работен пакет трябва да се представи пълно описание на броя и стойността човекодни.

151 От доклада до разпоредителя с бюджетни кредити от 19 ноември 2004 г. е видно обаче, че комисията по оценяване е предвидила да раздели първия критерий относно методологията, предложена за проекта (която трябва да включва подробни предложения относно начина на изпълнение на проекта, както и ключовите етапи и услугите, които следва да се предоставят, определени в точка 3 от спецификацията), на два подкритерия: „разпределяне на задачите, качество на предлаганата работна сила и човекодни (roadmap): 20 %; услуги, които следва да се извършат: 20 %“ .

152 Обратно на твърдяното от жалбоподателя, комисията по оценяване не е разделила посочения критерий за възлагане на подкритерии, които не са доведени предварително до знанието на оферентите. Всъщност тези критерии съответстват по същество на описанието на първия критерий относно методологията, развит подробно в точка 13.1 от спецификацията, тълкувана с оглед на точка 3 от последната (вж. точки 149 и 150 по-горе). Поради това следва да се приеме, че комисията по оценяване само е претеглила относителната тежест на 40-те

точки, които могат да се определят за първия критерий за възлагане, като ги е разпределила справедливо между посочените подкритерии.

153 С оглед на тези съображения следва да се определи дали като е предвидила такова претегляне на относителната тежест, комисията по оценяване е нарушила Финансовия регламент и Правилата за прилагане.

154 Впрочем от посочената в точка 148 по-горе съдебна практика е видно, че възлагащият орган не може да наруши Финансовия регламент и Правилата за прилагане, когато разпределя между предварително установените към критерий за възлагане подкритерии броя точки, предвидени за този критерий, при съставянето на спецификацията, при условие че това разпределяне не изменя критериите за възлагане на обществената поръчка, определени в спецификацията или в обявлението за обществената поръчка, не съдържа елементи, които, в случай че са били известни към момента на изготвянето на офертите, биха могли да окажат влияние върху въпросното изготвяне на офертите, и не се предприема въз основа на елементи, които могат да имат дискриминационни последици по отношение на някой от оферентите.

155 В случая следва да се посочи, че жалбоподателят, като се позовава само общо на обстоятелството, че възлагащият орган е разделил критерий на два подкритерия, не доказва, че решението на възлагащия орган да извърши такова разпределяне е довело до изменение на критериите за възлагане на обществената поръчка, предварително определени в поканата за представяне на оферти, нито че е съдържало елементи, които биха могли да окажат влияние върху изготвянето на офертите, нито че е имало дискриминационни последици по отношение на жалбоподателя или на някой от оферентите.

156 С оглед на тези съображения това оплакване трябва да се отхвърли като неоснователно.

157 Накрая, относно оплакването, изведено по същество от закъснялото съобщаване на името на спечелилия оферент, което, вместо да му бъде съобщено от ЕАМБ съгласно член 100, параграф 2 от Финансовия регламент в петнадесетдневен срок след искането на жалбоподателя, било разкрито едва няколко седмици по-късно посредством приложеното към писмото на ЕАМБ от 6 януари 2005 г. обявление за възлагане на обществена поръчка, публикувано в Официален вестник, следва да се приеме, че макар да е злополучно и необосновано, това забавяне все пак не е ограничило възможността на жалбоподателя да защити правата си пред Общия съд и следователно не може само по себе си да доведе до отмяна на обжалваното решение (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Общия съд от 10 септември 2008 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, T-465/04, непубликувано в Сборника, точка 52). Впрочем жалбоподателят не посочва каква последица би могло да има това обстоятелство по отношение на законосъобразността на решението за възлагане, нито конкретното въздействие, което би могло да има върху правото му на защита.

158 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се направи изводът, че що се отнася до процедурата за възлагане на обществена поръчка C-1/01/04, второто правно основание следва да се отхвърли изцяло.

По четвъртото правно основание, изведено от нарушението на задължението за мотивиране и от липсата на относима информация

Доводи на страните

159 Жалбоподателят твърди, че решението на ЕАМБ да отхвърли офертата му и да възложи обществената поръчка на друг оферент е опорочено поради липсата на адекватни мотиви.

160 На първо място, той отправя упрек към ЕАМБ, че като не е отговорила на въпросите, които ѝ е поставил в срок и не му е предоставила разясненията, които многократно е искал писмено, тя го е лишила от възможността да прецени законосъобразността на нейните актове.

161 На второ място, жалбоподателят твърди, че ЕАМБ не му е предоставила цялата искана информация що се отнася до мотивите за отхвърляне на офертата му. В това отношение той напомня, че съгласно член 253 ЕО и член 8 от Директива 92/50 възлагащият орган има задължението да мотивира в достатъчна степен решението си да отхвърли офертата на оферент, когато последният иска от него да му посочи мотивите за отхвърлянето, при това — в петнадесетдневен срок от това искане.

162 В случая обаче ЕАМБ не изложила ясно причините, поради които е отхвърлила офертата на жалбоподателя, а само му предоставила — със значително закъснение и едва след напомнително писмо — малобройни данни, които не са били в съответствие с разпоредбите на Финансовия регламент, нито със съдебната практика в областта на обществените поръчки. Тя пропуснала и да посочи каквито и да било данни за характеристиките и сравнителните предимства на спечелилата оферта, с което лишила жалбоподателя от възможността да направи съществен коментар по отношение на направения избор и да го оспори, както и от евентуалната възможност да получи обезщетение.

163 Като пример жалбоподателят представя в подкрепа на доводите си копие от доклада на комисия по оценяване относно друга процедура за възлагане на обществени поръчки, което му е било изпратено от една от генералните дирекции на Комисията. Достатъчно било само да се сравнят този документ и писмото на ЕАМБ от 16 декември 2004 г., за да се потвърди, че ЕАМБ не е изпълнила задължението за мотивиране, предвидено в законодателството и изведено в съдебната практика в областта на обществените поръчки.

164 По-нататък жалбоподателят оспорва довода на ЕАМБ, че Общият съд може да отмени само решението да не се излагат мотиви, но не и самите обжалвани решения. Да се приеме подобен довод означавало да се допусне възможността възлагащите органи да вземат произволни решения, без да ги мотивират и да пристъпват към сключване на договора.

165 ЕАМБ оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Общия съд

166 Най-напред следва да се посочи, че с първото си оплакване жалбоподателят отправя упрек срещу отказа на ЕАМБ да обсъди с него достойнствата на неговата оферта в сравнение с тези на спечелилата оферта. В това отношение обаче е достатъчно да се напомни, че по повод задължението си да мотивира решение за отхвърляне на оферта възлагащият орган не е длъжен да проведе такова обсъждане (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 1 юли 2008 г. по дело AWWW/FEACVT, T-211/07, непубликувано в Сборника, точка 43). Впрочем това обстоятелство не може само по себе си да постави под съмнение законосъобразността на посоченото решение (Решение от 12 юли 2007 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, точка 85 по-горе, точка 78). Следователно жалбоподателят не може да упрекне ЕАМБ, че не е изпълнила задължението си за мотивиране, поради това че е отказала да отговори на въпросите и на исканията за разяснения, които ѝ е отправил, след като е получил писмото от 16 декември 2004 г.

167 Относно второто оплакване на жалбоподателя, свързано с твърдяното нарушение на същинското задължение за мотивиране, в смисъл че ЕАМБ не му е съобщила исканата информация за мотивите за отхвърляне на офертата му, е необходимо да се уточни, че в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка като разглежданата в случая нормативните разпоредби, определящи съдържането на задължението за мотивиране на възлагащия орган по отношение на оферента, чиято оферта не е избрана, са член 100, параграф 2 от Финансовия регламент и член 149 от Правилата за прилагане, а не разпоредбите на Директива 92/50, както твърди жалбоподателят (вж. точка 126 по-горе).

168 От посочените по-горе членове следва, че в областта на обществените поръчки възлагащият орган изпълнява задължението си за мотивиране, ако, първо, съобщи незабавно на всеки оферент, чиято оферта е отхвърлена, мотивите за това отхвърляне, и след това предостави на оферентите, чиито оферти отговарят на условията за допускане и изрично са го поискали, информация за характеристиките и относителните предимства на спечелилата оферта, както и за името на оферента, на когото се възлага поръчката, в срок от петнадесет календарни дни, считано от получаването на писмено искане (вж. Решение от 12 юли 2007 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, точка 85 по-горе, точка 68, Решение от 10 септември 2008 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, точка 157 по-горе, точка 47 и цитираната съдебна практика).

169 Този подход е в съответствие с целта на предвиденото в член 253 ЕО задължение за мотивиране, според която съображенията на автора на акта трябва да се излагат по ясен и недвусмислен начин, така че, от една страна, да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да могат да защитят правата си, а от друга страна — да дадат възможност на съда да упражни контрол (вж. Решение от 10 септември 2008 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, точка 157 по-горе, точка 48 и цитираната съдебна практика).

170 Следва да се добави, че изпълнението на задължението за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от информацията, с която разполага жалбоподателят към момента на завеждане на жалбата (Решение по дело Strabag Benelux/Съвет, точка 131 по-горе, точка 58, Решение по дело Renco/Съвет, точка 131 по-горе, точка 96 и Решение от 12 ноември 2008 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, точка 129 по-горе, точка 50).

171 Освен това е необходимо да се отбележи, че изискването за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения (вж. Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 63 и цитираната съдебна практика).

172 В случая следва да се отбележи накрая, че в точка 13.1 от спецификацията са предвидени три критерия за възлагане, озаглавени съответно „методология, предложена за проекта“ — която изрично препраща към точка 3 от спецификацията, посочваща определен брой подробни сведения, които трябва да бъдат предоставени от оферентите (вж. точка 19 по-горе), „разбиране на предвидените в спецификацията условия“ и „качество на оперативните услуги“. Установена е точкова система за оценката на офертите по отношение на всеки от тези три критерия за възлагане. Предвиден е и минимален праг от точки (60 %) за всеки критерий и се изисква минимум от общо 70 %. При възлагането на обществената поръчка се вземат предвид само офертите, които са достигнали минималните прагове от точки.

173 Следователно, за да се определи дали ЕАМБ се е съобразила с предвиденото във Финансовия регламент и в Правилата за прилагането му изискване за мотивиране, следва да се разгледа писмото ѝ от 6 декември 2004 г., както и това от 16 декември 2004 г., изпратено в отговор на изричното искане на жалбоподателя от 7 декември 2004 г. за получаване на допълнителна информация за възлагането на разглежданата обществена поръчка и отхвърлянето на офертата му.

174 В това отношение следва да се посочи, че с писмото от 6 декември 2004 г. на жалбоподателя се съобщава, че във фазата на възлагането на поръчката офертата му не е избрана, тъй като съотношението качество/цена е било по-ниско от това на офертата на спечелилия оферент. В това писмо ЕАМБ уведомява жалбоподателя, че може да поиска допълнителна информация за мотивите за отхвърляне на офертата му, за характеристиките и относителните предимства на офертата на спечелилия оферент, както и за името на последния, което жалбоподателят прави с факс от 7 декември 2004 г.

175 Относно писмото на ЕАМБ от 16 декември 2004 г. следва най-напред да се отбележи, че жалбоподателят твърди, че го е получил едва на 7 януари 2005 г. като приложение към факса, изпратен от ЕАМБ в същия ден, след факса на жалбоподателя от 5 януари 2005 г., в който последният прави оплакване, че изобщо не е получил съобщение относно възлагането на разглежданата обществена поръчка. В това отношение Общият съд няма никакво основание да се съмнява в обстоятелството, че ЕАМБ действително е изпратила посоченото писмо на 16 декември 2004 г. — обстоятелство, което впрочем жалбоподателят не оспорва изрично — и счита, че никоя от разпоредбите, уреждащи процедурата за възлагане на разглежданата обществена поръчка не задължава ЕАМБ да спази определени формалности по изпращане на подобен вид съобщение, които да ѝ позволят да провери действителното получаване от страна на оферентите, макар и да е жалко, че не е сметнала за уместно да възприеме определени правила за съобщаване, които да ѝ позволят да осигури такава проверка (вж. в този смисъл Определение на Общия съд от 19 октомври 2007 г. по дело Evropaïki Dynamiki/ЕОБХ, T-69/05, непубликувано в Сборника, точка 56). Във всеки случай това закъснение не е ограничило възможността на жалбоподателя да защити правата си пред Общия съд и не може само по себе си да доведе до отмяна на обжалваното решение. Всъщност от преписката е видно, че във връзка с подаването на настоящата жалба жалбоподателят е използвал цялата информация, съдържаща се в това писмо.

176 По-нататък следва да се отбележи, че в това писмо ЕАМБ е посочила броя точки, дадени на офертата на жалбоподателя по всеки критерий за възлагане, както и крайния резултат относно съотношението качество/цена на офертата му, който е 68,89 точки от 100, докато това на офертата на спечелилия оферент е 79,33 точки от 100. Относно офертата на спечелилия оферент писмото, чието съдържание е цитирано в точка 27 по-горе, съдържа подробен анализ на посочената оферта.

177 От преписката е видно, че информацията, свързана с методологията, която трябва да се следва за управлението на проекта, с описанието на задачите, с предложения брой човекодни, както и с услугите, които следва да се предоставят, се отнася до оценяването на офертата на спечелилия оферент въз основа на първия критерий, докато информацията, свързана с разбирането на проекта и с предложеното споразумение за нивото на обслужване, се отнася съответно до втория и третия критерий за възлагане.

178 Освен това тази информация трябва да се преценява с оглед на точка 3 от спецификацията, която изброява определен брой елементи, които трябва бъдат уточнени в офертата, сред които по-конкретно, предоставяните ресурси, диаграмата на Гант, разпределението на задачите, предложеният брой човекодни, както и услугите, които следва да се предоставят, определени по вид задача (вж. точка 150 по-горе). Тъй като жалбоподателят познава задълбочено спецификацията, което е видно от редакцията на офертата му, той е бил в състояние да направи извод за сравнителните предимства на спечелилата оферта.

179 Впрочем с оглед на всички тези данни, както и на информацията относно броя точки, даден на неговата оферта по всеки критерий, жалбоподателят е бил в състояние не само да установи слабите пунктове на своята оферта и оттук причините за отхвърлянето ѝ, а именно че не е достигнала до необходимото равнище на качество по два от критериите за възлагане, но и да сравни общия резултат от оценката на офертата си (68,69 точки от 100) с този на спечелилия оферент (79,33 точки от 100) (вж. в този смисъл Решение от 12 юли 2007 г. по дело Evropaïki Dynamiki/Комисия, точка 85 по-горе, точка 75 и цитираната съдебна практика).

180 Освен това от всички данни, предоставени в посоченото писмо, е видно ясно, че офертата на жалбоподателя не само не е получила минималния брой точки, които се изискват за първия критерий за възлагане („методология, предложена за проекта“) и за третия критерий за възлагане („качество на оперативните услуги“), но дори не е достигнала необходимия общ минимум от 70 точки от 100, докато съгласно спецификацията, за възлагането на разглежданата обществена поръчка се вземат предвид само офертите, получили необходимия минимален праг от точки.

181 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се направи изводът, че тези мотиви са дали възможност на жалбоподателя да защити правата си пред Общия съд, както и на последния да упражни контрол за законосъобразност на решението за отхвърляне на офертата. Следователно, що се отнася до процедурата за възлагане на обществена поръчка C-1/01/04, настоящото правно основание трябва да се отхвърли като необосновано.

По третото правно основание, изведено от явни грешки в преценката, допуснати от ЕАМБ

Доводи на страните

182 Жалбоподателят поддържа в жалбата си, че ЕАМБ е допуснала явна грешка в преценката, тъй като не е оценила правилно и обективно качеството на офертата му и е счела, че последното е по-ниско от това на спечелилия оферент.

183 Освен това той поддържа, че доколкото ЕАМБ не е следвала обективна, предварително определена и известна на оферентите методология, е очевидно, че решението на комисията по оценяване е основано на неточни предположения.

184 На етапа на писмената реплика жалбоподателят оспорва, първо, твърдението на ЕАМБ, че определянето на методологията за оценяване е можело да облагодетелства някои оференти. Според жалбоподателя една ясна методология не засяга правата на оферентите, а напротив — дава им възможност да предложат оферта, представяща най-добро съотношение качество/цена, както и на Общия съд — да упражни контрол. Впрочем самото обстоятелство, че комисията по оценяване е разделила на подкритерии критериите за възлагане потвърждавало, че последните не са определени в достатъчна степен.

185 По-нататък жалбоподателят изтъква оплаквания относно документацията на комисията по оценяване, която ЕАМБ е представила по преписката като приложение към писмената си защита.

186 Според него в това отношение подразделянето на първия критерий за възлагане на два подкритерия, извършено от комисията по оценяване, накарало последната да се съсредоточи върху два особени аспекта на обществената поръчка, които не били известни на оферентите преди представянето на офертите им.

187 Относно доклада за оценяването, на първо място, жалбоподателят твърди, че макар от този доклад да е видно, че офертата на спечелилия оферент е съдържала „малки грешки“, за него е било невъзможно да вземе отношение по значението на тези грешки, тъй като посоченият доклад не уточнява естеството им. На второ място, оценката на слабите пунктове на офертата му е формулирана неточно и коментарите били много общи.

188 Жалбоподателят оправя критика и към някои специфични коментари, съдържащи се във формулярите за оценяване, попълнени от всеки оценяващ. Що се отнася до офертата на спечелилия оферент, жалбоподателят подчертава съществуващото противоречие между твърдението на единия от оценяващите, че офертата на спечелилия оферент е съдържала „малки грешки по отношение на информационния поток, който се обработва със системата SafeSeaNet, и обработвания вид информация“ и извода, че тези грешки не са имали „преки

последици за разбирането на предвидените в спецификацията условия“. Той изтъква още обстоятелството, че според един от оценяващите спечелилият оферент е имал голям опит в управлението на морски проекти, докато опитът не е бил сред критериите за оценка.

189 Жалбоподателят оспорва и някои коментари на оценяващите относно неговата оферта. Става въпрос, що се отнася по-специално до първия критерий за възлагане, буква а), за коментара на първия оценяващ, че числото от 833,5 човекодни труд, без да се смята Helpdesk, било преувеличено, както и за коментарите на втория и третия оценяващ, свързани съответно с неяснотата в диаграмата на Гант, с липсата на разграничение между фаза А и фаза Б в посочената диаграма, и с прекомерната продължителност на фазата на анализ и проектиране. Според жалбоподателя офертата му ясно показвала, че освен ресурсите, предназначени за Helpdesk, екипът на проекта ползвал услугите на инженери специалисти, включени в посочените 833,5 човекодни. Освен това офертата му добре уточнявала функционирането на Helpdesk, ясната му методология, използваната информационна платформа, управлението на преписките, изискваното използване на „споразумение за нивото на обслужване“. Ето защо, като не взели предвид тези елементи, оценяващите допуснали явна грешка в преценката.

190 Оценяващите допуснали втора явна грешка в преценката, като приели, че тъй наречената фаза „на анализ и проектиране“, описана в офертата на жалбоподателя, била прекалено дълга. Жалбоподателят подчертава в това отношение, че след като спецификацията изисквала Интернет ориентирано софтуерно приложение (web-oriented), трябвало да се разработи SSN приложение въз основа на итеративен модел според принципите на UML (Unified Modeling Language) в съответствие с методологията, следвана от всички институции, както и от пазара като цяло. Така жалбоподателят посветил 105 страници от офертата си на обясняването на „методологията за софтуерно разработване“, в значителна част от които подробно се обяснявали принципите на UML. Поради това оценяващите допуснали явна грешка в преценката, тъй като не дали подобаваща оценка на офертата на жалбоподателя, нито взели предвид обстоятелството, че приложимата методология била тази на UML.

191 Освен това, що се отнася до неяснотата на диаграмата на Гант, жалбоподателят подчертава, че неговата диаграма на Гант се обосновава от използването на UML и от итеративния подход към процеса. В частност, като обяснил подробно в частта от офертата си, отнасяща се до „методологията за поемане на изпълнението", фазата на поемане на изпълнението, трябвало да трае един месец и валидирането да започне едновременно с поемането на изпълнението. При това положение три месеца били повече от достатъчни за валидирането. През този период жалбоподателят извършвал и „анализа и проектирането", като използвал обратната информация от фазата на валидирането. Според жалбоподателя и фазата на прилагане започвала в същия момент. През първите два месеца екипът на жалбоподателя се съсредоточавал върху подготвителната работа с оглед организирането на работната среда по прилагането. Ставало въпрос за класически подход, който не можело да се счита за анормален от оценяващите, които следователно допуснали нова явна грешка в преценката.

192 Накрая, относно установената също от оценяващите липса на разграничение в офертата на жалбоподателя между фаза А и фаза Б в диаграмата на Гант жалбоподателят напомня, че в спецификацията се посочвало, че двете фази са свързани и е трябвало да се разглеждат като един и същ проект. И в това отношение била налице явна грешка в преценката от страна на оценяващите.

193 Относно първия критерий за възлагане, буква б) жалбоподателят оспорва коментарите на първия, втория и третия оценяващ съответно относно липсата на каквато и да било конкретна методология, неточността във връзка с техническите събрания и липсата на яснота по услугите, които следва да се предоставят. В това отношение жалбоподателят твърди, че в офертата му се посочвали всички събрания, които е трябвало да се проведат, представен бил ясен списък на услугите, които следва да се предоставят, и била изложена подробно методологията, която предлагал да се използва за всеки от аспектите на обществената поръчка, както и използваната методология и подход за всеки от проектите, които следва да се осъществят. Ето защо било очевидно, че оценяващите са допуснали още една явна грешка в преценката.

194 Накрая, що се отнася до третия критерий за възлагане, жалбоподателят отбелязва, че според първия оценяващ дейността на Helpdesk не била определена от гледна точка на функционалност и липсвало каквото и да било конкретно предложение за организацията и управлението на Helpdesk, докато според

втория оценяващ броят човекодни за Helpdesk и подпомагането на държавите членки не били достатъчни и нямало ясна методология за управлението на постъпващите сигнали и за процедурите за намаляване на времето за намеса. В това отношение жалбоподателят подчертава, че в офертата му било ясно, че обслужването Helpdesk почивало на услугите на част от 833,5-те човекодни — число, което било счетено за преувеличено от комисията по оценяване — и че освен това офертата съдържала ясно описание на методологията, основано на високи технологии и напредничави информационни средства за управлението на процеса.

195 ЕАМБ оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Общия съд

196 Съгласно установената съдебна практика възлагащият орган разполага с широко право на преценка на елементите, които следва да бъдат отчетени с оглед вземането на решение за възлагане на обществена поръчка въз основа на покана за представяне на оферти и контролът на Общия съд трябва да се сведе до проверка за липсата на сериозна и явна грешка (Решение на Съда от 23 ноември 1978 г. по дело Agence européenne d'intérims/Комисия, 56/77, Recueil, стр. 2215, точка 20, Решение на Общия съд от 6 юли 2005 г. по дело TQ3 Travel Solutions Belgium/Комисия, T-148/04, Recueil, стр. II-2627, точка 47 и Решение по дело Belfass/Съвет, точка 119 по-горе, точка 63).

197 В случая следва да се отбележи, че доводът, който жалбоподателят развива в рамките на своите писмени изявления, за да докаже наличието на явни грешки в преценката, се основава по същество на три основни елемента.

198 На първо място, жалбоподателят се позовава на липсата на обективна, предварително определена и известна на оферентите методология, за да се достигне до крайното класиране. Той се позовава и на обстоятелството, че оферентите

не са знаели за подразделянето на критериите на подкритерии, както и на общия и абстрактен според него характер на критериите за възлагане, като от това заключава, че оценяването на офертите можело да бъде само субективно и основано на неточни предположения.

199 Трябва обаче да се посочи, че жалбоподателят се ограничава само до общи твърдения, които не са подкрепени, нито потвърдени с каквото и да било доказателство. Посредством тези доводи жалбоподателят се стреми по същество да преповтори в рамките на настоящото правно основание доводите, които вече е развил в рамките на второто правно основание, отхвърлено от Общия съд. Освен това жалбоподателят изобщо не доказва по какъв начин твърдените слабости на възлагащия орган, на които се позовава, са насочили последния към неточни предположения и към субективна оценка на офертите. Във всеки случай следва да се отбележи, че методологията, използвана от комисията по оценяване при крайното класиране на офертите, е била предварително определена и уточнена в точка IV.2 от обявлението за обществена поръчка и в точка 13 от спецификацията, в която ЕАМБ е посочила критериите, с оглед на които е трябвало да се извърши подборът на офертите, както и относителната тежест, която се придава на всеки от тези критерии.

200 Ето защо следва да се направи изводът, че с тази първа категория доводи не може да се обоснове настоящото правно основание.

201 На второ място, жалбоподателят оспорва преценката на офертата на спечелилия оферент, извършена от комисията по оценяване в окончателния ѝ доклад, тъй като въпреки наличието на установени малки грешки в тази оферта, посочената комисия не уточнила естеството на тези грешки.

202 В това отношение Общият съд отбелязва, че споменатият по-горе коментар на комисията по оценяване се отнася до втория критерий за възлагане и е формулиран, както следва: „[о]ферентът показва добро разбиране на проекта въпреки малките грешки в диаграмата SafeSeaNet“. Подобен коментар обаче не може сам по себе си да разкрие наличието на грешка, нито дори на вътрешно

противоречие. Всъщност е напълно допустимо възлагащият орган да счете, че дадена оферта, макар и да съдържа грешки, квалифицирани като малки, разкрива добро разбиране на проекта. Във всеки случай жалбоподателят не е доказал, че подобен коментар е погрешен и още по-малко, че коментарът, за който твърди, че е погрешен, е довел до явна грешка в преценката, допусната при оценяването на офертата на спечелилия оферент.

203 На трето място, относно доводите, изтъкнати от жалбоподателя, за да оспори специфичните коментари по неговата оферта, които се съдържат във формулярите за техническо оценяване, попълнени от всеки оценяващ що се отнася до първия критерий за възлагане, букви а) и б) и до третия критерий за възлагане на разглежданата обществена поръчка (вж. точки 188—194, по-горе), следва да се посочи, че тези доводи са неотносими.

204 Всъщност е необходимо да се посочи, че комисията по оценяване, съставена от поне три лица, се назначава от компетентния разпоредител с бюджетни кредити, за да даде консултативно становище съгласно член 146, параграф 1, втора алинея от Правилата за прилагане. Комисията изготвя протокол за оценяването, който се подписва от всички нейни членове и съдържа по-конкретно имената на отхвърлените оференти и основанията за отхвърляне на офертите им, както и името на предложения изпълнител и основанията за този избор. Окончателното решение относно възлагането на обществената поръчка се взема впоследствие от възлагащия орган съгласно член 147, параграф 3 от Правилата за прилагане.

205 Поради това формулярите за техническа оценка, целящи да съберат оценките, които дават различните оценяващи, чиито гледни точки очевидно могат да се различават, нямат самостоятелен правен обхват. Следователно в случая тези формуляри за оценка, взети отделно, не могат да се използват от жалбоподателя, за да се позове на евентуални противоречия, съществуващи между оценката, съдържаща се в един или в друг формуляр, тъй като съвкупността от тези оценки е била предмет на синтез от страна на комисията по оценяване на офертите, която е приела по този начин окончателната си позиция, която впрочем остава консултативно становище по отношение на възлагащия орган.

206 Решението на посочената комисия, що се отнася до предложението към бъдещия съдоговорител и до обосноваването на този избор, може да бъде само колективно, като оценката от страна на всеки член на комисията се „разтваря“ в окончателния доклад. При това положение е очевидно, че всеки довод, с който се твърди, че е налице явна грешка в преценката, може, ако случаят е такъв, само да бъде насочен срещу приетия от комисията по оценяване доклад и единствено когато окончателното решение на възлагащия орган действително се основава на този доклад.

207 При всяко положение следва да се отбележи, че в случая жалбоподателят не е доказал дали и как тези коментари, изразени индивидуално от оценяващите във формулярите за техническа оценка, са се отразили на окончателния доклад на комисията по оценяване и са довели до явна грешка в преценката на неговата оферта от страна на възлагащия орган. В това отношение жалбоподателят е трябвало поне да обясни по какъв начин коментарите, за които твърди, че са погрешни, са засегнали оценките, получени от неговата оферта, що се отнася до първия и третия критерий за възлагане, по които критерии офертата му не е достигнала изисквания от спецификацията минимален праг от точки, както и праговете, за които е изложил оплаквания. Достатъчно е обаче да се посочи, че жалбоподателят не е дал подобно обяснение.

208 С оглед на тези съображения това правно основание също трябва да се отхвърли.

209 Ето защо следва да се направи изводът, че жалбоподателят не е доказал наличието на явни грешки в преценката, за които се предполага, че са допуснати от възлагащия орган, нито в рамките на оценката на офертата на спечелилия оферент, нито в рамките на оценката на неговата оферта.

210 Следователно, що се отнася до процедурата за възлагане на обществена поръчка C-1/01/04, третото правно основание трябва да се отхвърли изцяло като необосновано.

3. *По искането за отмяна на последващите решения на ЕАМБ*

211 С второто си искане жалбоподателят моли Общия съд да отмени всички последващи решения на ЕАМБ относно разглежданите обществени поръчки.

212 В това отношение следва да се напомни, че, както бе изложено в точка 78 погоре, жалбата трябва да посочва предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания. Това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да упражни съдебен контрол. С оглед гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които се основава жалбата, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата жалба.

213 В случая жалбоподателят не уточнява за кои актове се отнася второто му искане и не развива никакви доводи в подкрепа на искането си.

214 Следователно второто искане трябва да бъде отхвърлено като недопустимо.

По искането за събиране на доказателства

215 Жалбоподателят иска по същество от Общия съд да прикани ЕАМБ да представи копие от доклада на комисията по оценяване, както и относимите документи, свързани с този доклад.

216 Тъй като ЕАМБ е представила по преписката като приложение към своята писмена защита исканите от жалбоподателя документи и последният не е подал друго становище в това отношение, липсва основание за произнасяне по това искане.

По съдебните разноски

217 Съгласно член 87, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, или поради изключителни обстоятелства. При обстоятелствата в конкретния случай Общият съд счита, че справедливото решаване на делото налага всяка от страните да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

1) **Отменя решението на Европейската агенция за морска безопасност (ЕАМБ) да възложи обществената поръчка на спечелилия оферент в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка „ЕАМБ С-2/06/04“.**

2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ **част.**

3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 2 март 2010 година.

Подписи

Съдържание

Правна уредба ..... II - 320

Обстоятелства, предхождащи спора ..... II - 327

1. Процедура за възлагане на обществена поръчка ЕАМБ C-1/01/04 ..... II - 328

2. Процедура за възлагане на обществена поръчка ЕАМБ C-2/06/04 ..... II - 332

Производство и искания на страните ..... II - 337

По допустимостта ..... II - 338

1. Относно компетентността на Общия съд да се произнесе по жалба, подадена на основание член 230 ЕО срещу акт на ЕАМБ ..... II - 338

Доводи на страните ..... II - 338

Съображения на Общия съд ..... II - 340

2. По exceptio obscuri libelli ..... II - 344

Доводи на страните ..... II - 344

Съображения на Общия съд ..... II - 344

По съществото на спора ..... II - 345

1. По искането за отмяна на решенията, приети от ЕАМБ в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка C-2/06/04 ..... II - 346

По правното основание, изведено от несъответствието на офертата, подадена от спечелилия оферент ..... II - 346

Доводи на страните ..... II - 346

Съображения на Общия съд ..... II - 347

2. По искането за отмяна на решенията, приети от ЕАМБ в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка C-1/01/04 ..... II - 354

По първото правно основание, изведено от нарушение на принципите на добросъвестност, на добра администрация, и на полагане на дължимата грижа .. II - 354

Доводи на страните ..... II - 354

Съображения на Общия съд ..... II - 355

По второто правно основание, изведено от нарушението на Финансовия регламент, на Правилата за прилагане, както и на Директива 92/50 ..... II - 358

Доводи на страните ..... II - 358

Съображения на Общия съд ..... II - 359

— По оплакването, изведено от неточността на критериите за възлагане ..... II - 359

— По оплакването, изведено от неточността на някои елементи на поканата за представяне на оферти ..... II - 364

— По оплакването, изведено от незаконосъобразността на подразделянето на един от критериите за възлагане на подкритерии ..... II - 364

По четвъртото правно основание, изведено от нарушението на задължението за мотивиране и от липсата на относима информация ..... II - 368

Доводи на страните ..... II - 368

Съображения на Общия съд ..... II - 370

По третото правно основание, изведено от явни грешки в преценката, допуснати от ЕАМБ ..... II - 374

Доводи на страните ..... II - 374

Съображения на Общия съд ..... II - 378

3. По искането за отмяна на последващите решения на ЕАМБ ..... II - 382

По искането за събиране на доказателства ..... II - 382

По съдебните разноски ..... II - 383